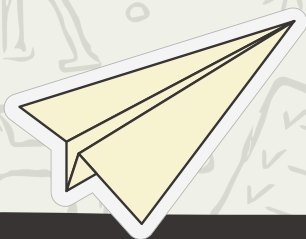

ZBOR INFINTIA

Revista Școlii Gimnaziale „Traian” Craiova

“

- Creații literare
- Activități extrașcolare
- Interviu, apariții media
- Rezultate și reușite

”

**REVISTA ȘCOLARĂ
„ZBOR INFINIT”**

Editor: Școala Gimnazială „Traian” Craiova

Str. Principatele Unite, Nr. 7, 200138 Craiova, Dolj, România

Tel : +40 251599561 E-mail: contact@scoala-traian.ro

Website: www.scoala-traian.ro

www.facebook.com/scoalatraiancv

Cod de identificare ISSN și ISSN-L/înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:

Zbor infinit (Online) = ISSN 2559 - 0324

ISSN-L 2559 - 0324

Redactori-șefi:

Alexia Ducu, clasa a VI-a B

Sophia Pătru-Mandea, clasa a VI-a B

Colectivul de redacție:

1. Aida Bianca Roibu, clasa a VI-a D
2. Alexia Ducu, clasa a VI-a B
3. Alexandra Ilinca Bîgiu – clasa a V-a A
4. Ana Cristea – clasa a VII-a E
5. Anastasia Cercel – clasa a VI-a D
6. Antonia Irimiea – clasa VI-B
7. Antonia Mierlă – clasa a VII-a F
8. Antonia Trașcă, clasa a VII-a E
9. Carina Teodora Iordache – clasa I D
10. Clara Trăistaru – clasa a VII-a F
11. Dayana Cîrstoiu – clasa a VII-a E
12. David Besnă, clasa a VI-a D
13. Diana Salan – clasa a VII-a F
14. Elena Cristiana Rujean – clasa a VI-a B
15. Ema Cîrstea – clasa I D
16. Ema-Nicole Lolescu – clasa a V-a A
17. Emma Teodorescu – clasa a V-a C
18. Erika Sasu, clasa a VII-a F
19. Eva Udrea – clasa VI-B
20. Florica Radu Andrei – clasa a II-a A
21. Ilinca Spahiu – clasa a III-a D
22. Ioana Andreea Saioc – clasa a VI-a D
23. Ioana Naodlu – clasa a VII-a E
24. Ioana-Timeea Radu – clasa a VII-a B
25. Iris Elena Tamaș – clasa a V-a A
26. Iris Popescu – clasa a VII-a B
27. Luca Zmarandache, clasa I D
28. Maria Elena Handro – clasa a IV-a B
29. Maria Nicoli – clasa a II-a D
30. Cassandra Stoica – clasa a VI-a C
31. Mihai Daniel Florea, clasa a V-a E
32. Miruna Manda – clasa a V-a A
33. Olivia Șerbănoiu – clasa a IV-a E
34. Patricia Mazilu – clasa a VI-a B
35. Pavel Dinu – clasa a V-a A
36. Radu Stuparu, clasa a VI-a B
37. Rebeca Iacob, clasa a VII-a B
38. Rebecca Popescu – clasa a IV-a B
39. Gabriel Mosoia-Chimișliu – clasa a III-a A
40. Sofia Pătru-Mandea, clasa a VI-a B
41. Sofia Rizea – clasa a V-a A
42. Teodora Bonci, clasa a III-a C
43. Teodora Mîrlogeanu, clasa a VII-a F
44. Vladimir Dobrinescu, clasa a VII-a E

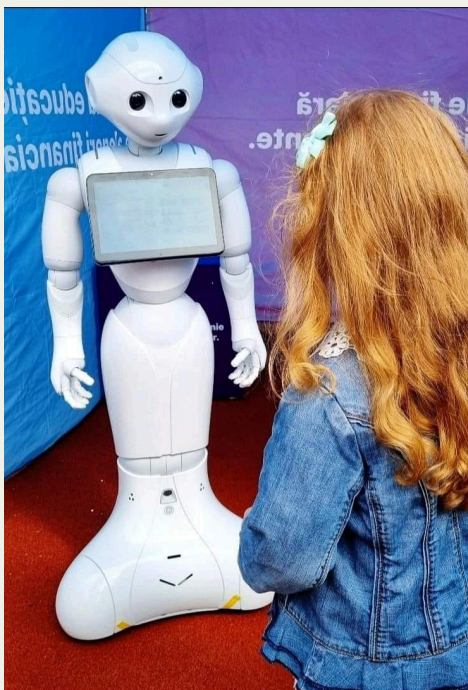
Profesori coordonatori:

Loredana Ducu

Daniela Toma

Cuprins

I. BUN VENIT!	2
Vocea elevilor, vocea viitorului.....	2
Aici începe fiecare vis.....	2
II. ATELIER LITERAR	3
2.1. Ş-am încălecat pe-o şa şi vă povestim aşa	3
Balul din poveste.....	3
De la bicicletă la role – drumul spre visul meu.....	4
Picnicul.....	5
O călătorie magică.....	6
Clubul Secret al Prieteniei.....	7
Prietenia.....	7
SMS Barrie.....	8
Imaginația, o comoara magică.....	9
„GOE” al zilelor noastre.....	9
Povestea anotimpului alb.....	10
Două vieți legate de o căsuță în copac.....	11
Primăvara.....	11
Poveste.....	12
Călătorie într-un viitor neașteptat.....	13
Povestea Emmei.....	14
O aventură a cunoașterii.....	16
Aylin.....	18
Pauza - momentul nostru preferat.....	19
2.1. Din slove adunate, versuri noi creăm și vă recităm	20
O școala cu sentimente.....	20
Iubirea pentru trandafiri.....	20
Casa mea.....	20
Școala mea.....	21
Vacanța de vară.....	21
Iarnă, ai venit!.....	21
Năzdrăvanul.....	22
Primăvară.....	22
Sub aceeași stea.....	22
Natura.....	22
Primăvara luminoasă.....	22
Mama.....	23
Soarele și Luna.....	23
Mutter.....	23
Primăvara mea.....	24
Copilaria.....	24
III. „TRAIAN” ÎN GURA PRESEI	25
English & Empathy: Interviu cu doamna profesoară Raluca Nechita despre valorile care transformă copiii în oameni mari.....	25
Șah-mat emoțiilor: Povestea lui Eduard Mirșu despre răbdare și succes.....	26
Drumul spre excelență.....	27
Școala „Traian” prin ochii unei mame: Un dialog despre încredere, evoluție și succes.....	29
Cadre didactice de la Școala Gimnazială „Traian” din Craiova, implicate în proiecte europene.....	30
Școala Încrederii în emisiune „Viitor pentru România”,.....	30
Isabela Ivan – micuța stea de la „Traian”.....	31
Vedete în studio - Isabela Maria Ivan.....	31
IV. TOT NOI, DINCOLO DE CLASĂ	32
Dragi cititori.....	32
Mistakes, mistakes, mistakes!.....	32
Glumițe în engleză.....	32
Portugalia.....	33
Știai că... din lumea tenisului.....	33
Știai că ... din lumea fotbalului.....	33
Ascultă-mă!.....	34
V. GÂNDURI, VISURI, REUȘITE	35
Școala „Traian” – O școală care își valorizează toți elevii.....	35

I. BUN VENIT!

Vocea elevilor, vocea viitorului

*Alexia Ducu, clasa a VI-a B
Redactor-șef*

Noua editie a revistei școlii noastre nu este doar o colecție de pagini, ci o poveste despre noi, despre elevii acestei școli, despre munca, visuri, curaj și imaginație. Ea se naște din dorința de a arăta că în spatele fiecărui premiu, fiecărei diplome și fiecărui rezultat frumos se află ore de muncă, emoții, speranțe și oameni care nu au renunțat.

În paginile acestei reviste veți descoperi elevi care au excelat în competiții, care au avut curajul să participe, să încerce, să piardă și să câștige. Dar această revistă nu este doar despre premii și performanțe. Este și despre creativitate, prietenie, copilărie și despre felul în care vedem noi lumea.

Aici veți găsi povești create de copii, poezii, gânduri sincere, desene, idei și imaginație fără limite. Fiecare pagină este o mică parte din sufletul celor care au scris, au desenat și au avut curajul să își pună gândurile pe hârtie. Revista noastră este locul unde vocea elevilor prinde contur și unde fiecare rând spune o poveste. Așadar, vă invităm să pășiți în paginile revistei noastre, să vă lăsați purtați de cuvinte, de povești și de emoții. Iar la final, să nu uitați că noi, elevii de azi, suntem oamenii de mâine, iar visurile noastre de acum vor deveni, într-o zi, realitate.

Aici începe fiecare vis

*Sophia Pătru-Mandea, clasa a VI-a B
Redactor-șef*

Școala Gimnazială „Traian” din Craiova nu este doar un loc unde mergem să învățăm, ci un loc în care ne simțim bine și unde fiecare zi devine specială. Profesorii sunt înțelegători și mereu gata să ne ajute, iar datorită lor nu învățăm doar lecții din manual, ci și cum să avem mai multă încredere în noi și să fim mai deschiși. Atmosfera este prietenoasă, iar colegii fac ca fiecare zi să fie mai frumoasă.

Pe lângă orele obișnuite, avem și activități interesante, cum ar fi șahul, care ne ajută să gândim strategic, sau orele de „Leader in Me”, unde învățăm să fim responsabili și să lucrăm în echipă. Toate acestea fac ca școala să fie mai mult decât un simplu loc de învățare – este un loc unde creștem și ne dezvoltăm împreună.

În fiecare zi petrecută la Școala „Traian” ne distrăm, râdem și creăm amintiri pe care nu le vom uita niciodată. Fie că este vorba despre momentele din pauze, activitățile împreună sau pur și simplu timpul petrecut cu colegii, totul devine special și plin de bucurie. Școala este un loc frumos, plin de viață, unde ne simțim în largul nostru și unde fiecare colț păstrează câte o amintire dragă. Aici legăm prietenii, trăim emoții și învățăm nu doar pentru note, ci pentru viață, iar toate aceste lucruri fac ca această școală să fie cu adevărat superbă și de neuitat.

II. ATELIER LITERAR

2.1. S-am încălecat pe-o șa și vă povestim așa

Balul din poveste

Ioana Andreea Saioc, clasa a VI-a D
Prof. îndrumător: Daniela Toma

În drumul meu, mi se arăta un câmp minunat, plin cu trandafiri mai albi decât omatul. Eram atât de fascinată de felul în care lumina trecea prin petalele lor, încât m-am gândit să mă apropiu ca să-i admir mai bine. Trec repede peste pârâul care îmi stătea în cale, dar deodată aud în spate un sunet ca de clopoțel. M-am întors rapid și, din neatenție, am alunecat pe iarba moale. Am căzut direct pe mâna stângă și, să vă spun sincer, mă durea de nu mai puteam.

Clopoțelul se aude iar, dar de data asta nu mă mai grăbesc, ca să nu mai fac vreo boacăna. Văd o luminiță mică venind spre mine, era micuță, dar strălucea foarte tare. Venea spre mine cu o viteză amețitoare. Feresc capul repede, dar luminița se încurcă în buclele mele aurii. Nu mai vedeam nimic și nici nu mai auzeam sunetul, așa că m-am ridicat, mi-am scuturat șorțulețul și am mers mai departe spre trandafirii care păreau făcuți din cristal. Când am ajuns lângă ei, strălucirea lor aproape că mă orbea.

Aud iar clopoțelul în spate, dar eram așa de atentă la flori, încât l-am ignorat. Dintr-odată, o voce subțire îmi șoptește la ureche că trebuie să am grijă ce îmi doresc. Am întrebat „Cine ești?”, dar nu mi-a răspuns nimeni. Am vrut să culeg un trandafir, dar m-am înțepat într-un spin care nu era obișnuit, ci era din smarald. Atunci am văzut cine vorbea: era o zână mică de tot, cam cât un ghiocel. Avea părul blond, ochi mai albaștri decât cerul și buze roz. Am întrebat-o imediat cum o cheamă, iar ea a scris repede cu puțin polen un nume pe care nu îl mai auzisem până atunci. Când am văzut că vrea să plece, am strigat-o:

— Zari, stai puțin! Unde te grăbești? Am o mulțime de întrebări pentru tine!

Ea a tras aer în piept și mi-a răspuns:

— Spune, Blondie, ce vrei să știi? Trebuie să îți arăt ceva important!

Eram mirată. De unde îmi știa numele? Oare mă căuta sau chiar am avut norocul să dau peste acești trandafiri magici?

— Mai întâi, de unde știi cum mă cheamă? Și apoi, de unde ai știut că o să mă înțep în spinul de smarald? Zari a zâmbit și mi-a făcut semn să o urmez. Am mers înapoi la trandafirul acela, iar ea a început să fluiera un cântecel.

Pământul a început să se cutremure, iar eu aveam niște emoții uriașe.

— Zari, ce se întâmplă? De ce se mișcă pământul?

— Blondie, fii atentă ce se află după trandafirii fermecați!

În fața mea a apărut un lac sclipitor, de parcă ar fi fost pictat. Pe el stătea o lebădă care nu plutea pe apă, ci deasupra ei, la câțiva centimetri înălțime. Din ea curgea un nisip fin în care parcă îmi vedeam viitorul. Zânuța mi-a explicat că lebăda îi arătase că ne vom întâlni.

— Dar de ce există acest gard de trandafiri? am întrebat eu.

— Acești trandafiri de cristal și smarald sunt un zid de apărare pentru Lebăda Timpului. Ei o apără de oamenii răi care vor să o fure pentru a face bani de aur din ea. Iar tu va trebui să uiți tot ce ai văzut aici.

Zânuța a luat puțin nisip de la lebădă și l-a presărat peste mine. Cu lacrimi în ochi, mi-a spus: „La revedere, Blondie, sper să ne mai vedem!”. Acum am rămas doar cu această amintire, care s-ar putea să fie, de fapt, doar un vis frumos.

De la bicicletă la role — drumul spre visul meu

Maria Elena Handro, clasa a IV-a B
Prof. îndrumător: Mihaela Pleșeanu

Se întâmpla, undeva, imediat după ieșirea din pandemie, anul 2021. Mama și tata ne cumpăraseră două biciclete cu scopul de a învăța atât eu, cât și George să mergem cu bicicleta. Visul părinților era ca cei doi frați să aibă pasiuni comune. Se întâmpla chiar invers: George a deprins mersul pe bicicletă foarte ușor, iar eu și acum simt nevoia de roți ajutătoare.

În schimb, pe mine mă atrăgeau rolele. Văzusem de mai multe ori în parc fete care mergeau așa de ușor și elegant, încât mi se părea că este exact ce-mi doresc. Am început să mă frământ: cum să le zic părinților că nu-mi doresc bicicletă, iar acum îmi doresc role? Tocmai ce-mi cumpăraseră bicicleta. Pentru că nu aveam curajul să le spun, de fiecare dată când era vorba de mers cu bicicleta, începeam sistematic să refuz, să le spun că sunt obosită. Într-un final, au înțeles!

Dar, în sfârșit, a venit și momentul salvator”. Într-o vizită de „familie” pe la Decathlon, am aflat că ne puteam pune în vânzare bicicletele pe care nu le foloseam și să cumpărăm altceva, evident tot din Decathlon. Era o opțiune minunată!

Când am ajuns acasă, mi-am dat seama că genunchierele de la echipament erau mai mult mov. Evident că am găsit motive să nu le port (totuși, mai era o problemă: vara sunt incomode, transpiram și mă și strângeau). Eram echipată cu tot ce trebuie și în poziție de start pentru a merge pe stradă să testez rolele.

La vremea respectivă, stăteam pe o stradă pietruită, iar trotuarul foarte larg și numai bun pentru exersat era la aproximativ 100 de metri de casa noastră. Astfel, am început cu rugăminți către tata să vină să mă ajute. Ca oricine, nu a putut rezista asaltului meu de mieunat și s-a alăturat dorinței mele.

Prima încercare nu a fost așa cum mi-am imaginat când am văzut eu fetele acele care mergeau elegant și foarte ușor în parc. Aveam impresia că toate mă strâng (mai ales genunchierele și cotierele), iar în picioare parcă aveam cuie. Prima încercare a durat aproximativ 30-40 de minute și am cedat. Partea bună este că în următoarele zile nu m-am lăsat, dorința mea de a învăța era încă acolo și mă motiva. Astfel, am reușit în fiecare sâmbătă și duminică să exersez.

Într-una din zile, când tata observase că mă descurc mai bine, eram de una singură pe trotuarul larg și neted. Trotuarul era mărginit într-o parte de un gard de sârmă, presărat pe alocuri cu tufe spinoase de trandafiri, mai dese spre capăt. Mă ajutam de gard, e drept, din ce în ce mai rar, pentru a-mi ține echilibrul. În schimb, când m-am apropiat de tata și de zona cu tufe, iar el m-a lăudat cât de bine merg, surpriză: am început să mă dezzechilibrez. În acel moment, în mintea mea de copil erau două opțiuni:

- Opțiunea 1 – Să cad și să mă julesc zdravăn la genunchi (pentru că nu mai aveam genunchierele mov și eram în pantaloni scurți).

- Opțiunea 2 – Să pun mâna pe o tufă spinoasă și să mă aleg cu un spin în mână.

Am ales opțiunea 2, dar, evident, m-am ales cu cel mai mare spin și m-am dezzechilibrat cu totul, astfel că m-am julit zdravăn și la genunchi. A fost un moment neplăcut, dar, spre surprinderea mea, în două săptămâni am uitat de el și din nou mi-am reluat frumosul obicei de a exersa. Am continuat pe tot parcursul anului 2024 să exersez, am schimbat și rolele și locurile de exersare, iar acum mă simt foarte încrezătoare și îmi propun să-mi îmbunătățesc permanent abilitatea de a merge cu rolele.

Reamintindu-mi acest parcurs în timp ce am scris aceste rânduri, pot spune că atunci când ai un vis nu trebuie să renunți ușor la el, pentru că de fiecare dată vor apărea multe piedici.

Picnicul

Clara Trăistaru, clasa a VII-a F
Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

Într-o zi însorită de primăvară, cinci prieteni au vorbit prin mesaje și au decis să se întâlnească într-un parc apropiat la un picnic. Problema era că ei au stabilit doar ora și locul. Când patru dintre ei ajung la locație la ora fixă, văd că al cincilea nu a ajuns și decid să-l aștepte.

- Băiatul acesta ce face, haide să-l sunăm, mă îngrijorează!

Adelina își ia telefonul și decide să-l sune. Pe capătul celălalt se aude o voce groasă:

- Picnicul a rămas mâine, nu?

- Azi este 14 martie, nu mâine, te așteptăm.

Plictisit să-l tot aștepte, Gabriel decide să spargă liniștea:

- Haideți să ne stabilim până vine el. Toți prietenii se adună și găsesc o parte plină cu iarbă perfectă.

- Putem pune aici pătura, e foarte mult spațiu, admite Roxana.

- Ce pătură? Eu am adus o masă.

- Picnicurile de obicei sunt pe iarbă, pe o pătură.

- Știu, dar vouă vă este frică de insecte și m-am gândit că este mai bine așa. Le putem pune pe ambele și fiecare stă unde vrea.

Prietenii ajung la o soluție care satisface pe toată lumea. Cât ei montau masa, Răzvan vine și el cu o umbrelă de plajă în spate.

- Suntem la picnic, nu la plajă.

- Vrei să facem insolație, nu prea cred, acum ajută-mă să așez umbrela deasupra păturii.

Gabriel și Răzvan încearcă să o asambleze, dar vremea avea alte planuri pentru ei. Când au crezut că au reușit să o fixeze, vântul a suflat umbrela și aceasta a început să zboare în aer, lovind copiii și copacii în drumul ei. Săracii, au trebuit să fugă după ea tot parcul. Au fost nevoiți să o recupereze de la o bunică lovită de umbrelă și au reușit să o ia în cele din urmă. Restul prietenilor au stat îngrijiți la umbra unui copac așteptându-i.

- Ce v-a luat atât de mult? Doar nu ați mers la război!

- Să luăm umbrela a fost un război în sine.

- Ați venit prea târziu, nu ne mai trebuie, soarele s-a dus.

Băieții au oftat când s-au gândit la efortul depus degeaba și apoi s-au așezat pe pătură.

- Și ce mâncăm? aduce Gabriel vorba.

- Am adus fructe și sendvișuri. Roxana scoate mâncarea.

- Vedeți cutia mare, înăuntru e un grătar. Victor arată cu degetul către cutia albă imensă de pe iarbă.

- Fructele sunt mai sănătoase.

- Dar acelea sunt doar gustări, plus n-am mâncat de dimineață.

- Eu am mâncat acasă și unde vrei să îl bagi în priză?

- Am crezut că aduci tu un generator.

- Am adus eu, exclamă Adelina.

- Uite că merge, trebuie doar să prăjim carnea și gata.

În timp ce Victor stătea la grătar supraveghind carnea, ceilalți stăteau pe pătură și beau suc de portocale. A venit și Victor să stea cu ei pentru puțin timp, iar când s-a dus înapoi, a realizat că ceva dispăruse.

- Am adus fructe și sendvișuri. Roxana scoate mâncarea.

- Vedeți cutia mare, înăuntru e un grătar. Victor arată cu degetul către cutia albă imensă de pe iarbă.

- Fructele sunt mai sănătoase.

- Dar acelea sunt doar gustări, plus n-am mâncat de dimineață.

- Eu am mâncat acasă și unde vrei să îl bagi în priză?

- Am crezut că aduci tu un generator.

- Am adus eu, exclamă Adelina.

- Uite că merge, trebuie doar să prăjim carnea și gata.

În timp ce Victor stătea la grătar supraveghind carnea, ceilalți stăteau pe pătură și beau suc de portocale. A venit și Victor să stea cu ei pentru puțin timp, iar când s-a dus înapoi, a realizat că ceva dispăruse.

- Gabriel! Bruno a furat carnea de pe grătar!

Gabriel se ridică imediat și se duce după câinele lui care deja avea patru mici în gură.

- Vino încoace! dar câinele pleacă prea repede.

- Am salvat trei bucăți de carne, dar cred că până la urmă fructele Roxanei ne pot ajuta la ceva.

- Mulțumesc, ați putea și voi să-mi mulțumiți deoarece am adus și ketchup cu sos de usturoi și muștar pentru carne.

Roxana împarte caseerolele cu fructe prietenilor ei. În timp ce Răzvan încearcă să pună ketchup pe bucata lui de carne, umbrela cade și sosul se împrăștie peste tot.

- Singura dată când îmi iau și eu rochia mea albă și se pătează din vina voastră. Ce frumos!

- Îmi pare rău, putem folosi niște apă dacă avem. Răzvan toarnă apă pe rochia ei și încearcă să repare greșeala.

La finalul zilei, chiar dacă a fost mult haos, aceștia s-au bucurat pentru că s-au revăzut.

O călătorie magică

Sofia Rizea, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Pe la începutul anului 2486, de data aceasta, de una singură, am pornit în zbor cu balonul cu aer cald.

Acesta avea buline albe și dungi de culoare vișinie. Îl construise chiar eu, ajutată de personajul haios, Habarnam, într-o altă narațiune.

L-am dezlegat de copacul de care se sprijinea și am pornit la drum.

Pe cerul aproape invadat de stele, ce parcă nu mai aveau destul spațiu pentru a se întinde, se zărea în depărtare o mică planetă. Auzisem de aceasta, lumea spusese lucruri rele despre ea, așa că nu am vrut să ajung acolo.

Se zvonea că acolo trăiesc căpcăuni și uriași, care mănâncă copii drăgălași, precum școlarii ce nu aveau ce face și mergeau în vizită la ei.

Înainte ca lucrurile să ia o întorsătură gravă, am trecut pe la amica mea, dragonița, așa cum îi promisăsem ultima dată când am întâlnit-o. Aceasta m-a îmbrățișat și mi-a urat mult succes.

Așa cum spuneam, lucrurile nu au mers chiar așa cum ar fi trebuit. Un vârtej a cuprins balonul în care mă aflam și m-a luat departe.

Când am ajuns, eram mută de frică, de abia am reușit să mă uit de după marginea balonului. Spre uimirea mea, l-am zărit pe Micul Prinț, deci acea planetă despre care se vorbea era Planeta lui. Abia așteptam să îi spun mamei vestea, dar înainte de toate, trebuia să facem cunoștință. Acesta îmi punea sute de întrebări, dar parcă pe ale mele nu le auzea. Apoi m-a întrebat:

- Salutare, cum ai ajuns aici?
- Oh..... păi un vârtej m-a adus! am spus eu timidă.
- Sunt tare curios de pe ce planetă ești tu!
- Sunt de pe Pă.....

Nici nu am apucat să spun bine ce aveam de zis, că și o mulțime de întrebări tare întortocheate i s-au revărsat din gură, doar una reușind s-o înțeleg.

- Și tu știi să zbori? Cvv an ajeg mier? Sinte tar incalnat ca te-ar cunocil !

- Mă bucur tare mult că mai există ființe cu suflet așa mare ca voi! am spus eu puțin geloasă.

Acesta era tare emoționat, așa că mai pocea cuvintele :

- Da, să spunem, știi să zbor! am surâs eu. Dar numai cu balonul.

A părut puțin dezamăgit, dar apoi mi-a spus:

Apoi a continuat:

- Aceasta am numit-o Lay! a spus arătând spre o stea în formă de inimioară. Este cea mai bună prietenă a mea !

A rostit către stea :

- Spune „bună” !
- Chic! a spus steluța într-o limbă necunoscută de mine.
- Ea este Poly, are formă de cerc, iar pe ea Luce, după cum observi are formă de dreptunghi. Toate stelele au formele lor. Chiar dacă sunt mai strâmbe, noi le iubim pe toate așa cum sunt ele!

Apoi am continuat:

- Știi ... cred că ar trebui să plec, deoarece este aproape miezul nopții, iar mamei i-am promis că mă voi întoarce cu o oră înainte!

- E-n regulă... Totuși sper să mă mai vizitezi sau să-mi trimiți măcar o scrisoare!
- Cu siguranță! i-am promis eu.

Am plecat acasă cu gândul că am tare mulți prieteni, chiar și de pe alte planete!

Clubul Secret al Prieteniei

Rebecca Popescu, clasa a IV-a B
Prof. îndrumător: Mihaela Pleșeanu

Într-o școală dintr-un oraș obișnuit, patru fete de clasa a III-a aveau un secret. În fiecare vineri, după ore, se întâlneau într-o căsuță din copac ascunsă în spatele unui parc. Acolo formaseră Clubul Secret al Prieteniei unde își spuneau secrete, își împărtășeau visurile și își promiteau că vor rămâne prietene pentru totdeauna.

Fetele se numeau Rebecca, Sofia, Ilinca și Alesia. Fiecare era diferită: Rebecca era organizatoarea grupului, Sofia - cea mai organizată, Ilinca - visătoarea grupului, iar Alesia - sufletul petrecerii.

Într-o zi un zvon a început să circule prin școală: cineva voia să dărâme vechea căsuță din copac pentru a construi un loc de parcare!

- Nu putem lăsa asta să se întâmple! a spus Rebecca. Trebuie să facem ceva!
- Dar suntem doar patru fete... Cum să oprim lucrările? a întrebat Ilinca, îngrijorată.
- Poate suntem doar patru fete, dar avem o voce! a zis Sofia hotărâtă.

Așa că, în zilele următoare, fetele au pus la cale un plan: au făcut afișe, au strâns semnături și au vorbit cu toți colegii despre importanța aceluia loc. În curând toată școala era alături de ele. Au mers chiar și la director și i-au explicat cât de mult înseamnă pentru copii acest loc.

După o săptămână de muncă, fetele au primit vestea: căsuța urma să fie păstrată și transformată oficial într-un loc de joacă pentru toți elevii!

În acea vineri, s-au întâlnit din nou în căsuță, dar de data aceasta, nu mai era un secret.

- Nimic nu e imposibil când avem încredere în noi! a spus Rebecca, ridicând o limonadă în semn de sărbătoare. Și așa, Clubul Secret al Prieteniei a devenit o poveste pe care nimeni nu avea să o uite vreodată.

Prietenia

Emă Cîrstea, clasa a I D
Prof. îndrumător: Ana Nerezmioiu

Angela și Geanina sunt prietene bune. Ele petrec multe clipe minunate împreună.

Într-o zi, au decis să meargă la film. Filmul era despre aventura unor animale. Când au plecat de la film, s-au hotărât să doarmă acasă la Geanina. Acasă la Geanina, Angela și-a dat seama că a uitat să își ia pijama. Geanina a observat asta, așa că i-a împrumutat o pijama de la ea.

Dimineața, au hotărât să meargă la plimbare în parc și au petrecut totă ziua împreună: s-au jucat, au mâncat și și-au cumpărat înghețată.

De atunci au devenit cele mai bune prietene din lume și sunt alături la bine și la greu.

Dimineața, au hotărât să meargă la plimbare în parc și au petrecut totă ziua împreună: s-au jucat, au mâncat și și-au cumpărat înghețată.

De atunci au devenit cele mai bune prietene din lume și sunt alături la bine și la greu.

SMS *Barrie*

Vladimir Dobrinescu, clasa a VII-a E
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Capitolul 1 – Introducere

Este anul 1939. Războiul a izbucnit, iar lumea întregă este zguduită de violența conflictului. Într-o dimineață liniștită, un grup de cadeți stă aliniat în curtea Academiei Navale din Annapolis.

— Bună dimineața, cadeți! strigă ofițerul de instruire.

— Să trăiți! răspund ei în cor.

— Bine ați venit la Academia Navală. Aici veți învăța să navigați, să operați tunuri și să supraviețuiți pe mare. Eu sunt ofițerul Johnson și vă voi instrui până la finalul academiei.

Cadeții își spun pe rând numele: Ben Kaitlyn, Zack West, Elias Turner, Novik Vance și Adam Chase. Deși încearcă să pară curajoși, emoțiile primei zile sunt evidente.

După ce cadeții ies din sală pentru a vedea academia, Johnson rămâne singur în birou. Liniștea este întreruptă de telefonul care sună brusc.

— Domnule ofițer, avem rapoarte că Flota Navală Liora a atacat navele SMS Erkland și SMS 58 Islands!

— Unde se află? întrebă Johnson.

— În nord-vestul strâmtorii Loshi.

Johnson se ridică imediat.

— Trimiteți fregata SMS Haylee în patrulare!

— Domnule ofițer, nava este încă în reparații!

— Este un ordin!

Apelul se încheie, iar Johnson privește pe fereastră. Războiul ajunsese deja pe mare.

Capitolul 2 – Tensiunea

În același timp, pe mare, situația devine critică. Motoarele navelor răsună, iar marinarii se pregătesc pentru luptă.

— Viteză înainte, 20 km/h! strigă un marinar.

La scurt timp, liniștea dimineții este spartă de bubuitul tunurilor. O explozie uriașă lovește nava SMS Erkland după ce compartimentul de muniție este distrus.

— Stații de luptă! strigă căpitanul Adler.

La orizont apare nava inamică Black Horizon. Tunurile trag, iar marea este luminată de explozii.

Câteva momente mai târziu, o lovitură puternică zguduie nava.

— Abandonați nava!

Echipajul coboară bărcile de salvare și începe să numere supraviețuitorii. Din cei o sută de marinari, treizeci și nouă sunt morți sau dispăruți.

O navă de patrulare ajunge în zonă și îi recuperează pe cei rămași în viață.

— Ce s-a întâmplat? întrebă comandantul Hughes.

— Am fost distruși de Black Horizon, răspunde căpitanul Adler.

Nava pornește spre port, iar supraviețuitorii privesc în tăcere marea agitată.

Va continua în numărul următor al revistei...

Imaginația, o comoară magică

Patricia Mazilu, clasa a VI-a B
Prof. îndrumător: Daniela Toma

Era o dimineață luminoasă de miercuri, iar școala fremăta de glasurile copiilor. În clasă mirosea a hârtie și emoție, deoarece urma ora de româna, ora mea preferată.

Soarele se strecura prin ferestrele clasei. Pe banca mea lumina lui se oprea, parcă intenționat, lăsând o strălucire caldă. M-am trezit din visare atunci când doamna profesoară ne-a spus că vom scrie o compunere imaginară.

Am deschis caietul, dar pagina albă părea tăcută și grea. Atunci am zărit ceva ciudat. Din raza de soare părea să se desprindă un creion subțire, lucios, care s-a oprit chiar lângă mâna mea. L-am atins cu grijă, iar în clipa aceea, am simțit cum căldură luminii îmi trece prin degete.

Am început să scriu. Sub vârful creionului, pe hârtie, au început să apară cuvinte despre cer, lumină și tăcere. În jurul meu, clasa s-a schimbat. Deasupra băncilor au început să se aprindă mici sclipiri, ca niște steluțe. Colegii se uitau uimiți, iar doamna, cu un zâmbet blând, mi-a spus încet, aproape ca în șoaptă, să mai adaug câțiva nori.

Am continuat să scriu, iar norii s-au strâns domol peste stele. Soarele i-a atins și a lăsat un curcubeu subțire care strălucea în tavanul clasei. Era liniște, iar eu simțeam că totul prinde viață prin cuvintele mele.

Dar, din dorința de a vedea cât de departe poate merge magia, am scris din greșală cuvântul „furtună”. Într-o clipă, cerul s-a tulburat, caiete și foi de hârtie zburau printre bănci în timp ce perdelele au început să fremăte. Doamna s-a apropiat de mine cu aceleași blândețe ca prima dată și cu un zâmbet care aducea pace, mi-a spus :

- Scrie „liniște”!

Am scris. Vântul s-a oprit, norii s-au risipit, iar stelele s-au atins una câte una. Creionul s-a transformat într-unul obișnuit, iar soarele s-a așezat tăcut pe colțul băncii.

Atunci am înțeles cu adevărat. Creionul nu fusese magic. Magia era în mine, în imaginația mea care dă viață cuvintelor.

„GOE” al zilelor noastre

Elena Cristiana Rujean, clasa a VI-a B
Prof. îndrumător: Daniela Toma

Haideți să vă fac cunoștință cu Campion La Nimic. Este un copil răsfățat de 10-11 ani, care nu s-a remarcat prin nimic până acum.

Poate să fie oricare dintre noi: pot să fiu eu, poți să fii tu.

Și pentru că la școală nu are rezultate tocmai bune, ca să-l motiveze, mami i-a cumpărat un I-PHONE 17 PRO.

Așa că, copilul are acum o preocupare mai mare decât școala. Cât e ziua de lungă, nu face nimic altceva decât să converseze pe Instagram, să se hlizească la TikTok sau Youtube și să se joace tot felul de jocuri care mai de care mai ciudate.

Ba, mai mult, și-a îmbogățit vocabularul cu tot felul de termeni noi pe care îi folosește în mod frecvent în relația cu cei din jur.

Din această cauză, bunica și mama îl văd ca pe un campion și se uită la el ca la un „savant”.

- Campionu` lu` mămăița, vino puțin să mă ajuți la bucătărie! strigă bunica cu un glas dulce ca mierea.

- Nu mă deranja, fac un record la Brawl Stars și primesc un caracter nou! spune copilul agitat. Dacă pierd e numai vina ta!!!

- Mânca-l-ar mamaie de copil deștept! și femeia își continuă treaba.

Timpul își vede de ale lui, trece încet-încet și copilul tot cu telefonul în mână.

Mama se apropie abia pășind și-l anunță că a venit vremea să se pregătească de școală.

- la uite! Acum te gășiși să-mi spui?! Eram pe cale să câștig un Brainrot pe Steal a Brainrot! Din cauza ta l-am pierdut! Nu mă mai duc la școală, n-am chef.

- Oh! Îmi pare rău! Și te felicit că ești un campion! O să-i spun profesoarei că ești bolnav.

Campion la ce? mă gândesc eu. Un campion la nimic.

Ați făcut cunoștință cu domnul Campion La Nimic!

Povestea anotimpului alb

*Ilinca Spahiu, clasa a III-a D
Prof. îndrumător: Simona-Mirela Deaconu*

Ines, o fetiță cu cârlionți aurii precum soarele și cu ochii albaștri ca cerul senin, își petrece vacanța la bunici. Curiozitatea și imaginația ei au dat naștere la ceva minunat. Deoarece în lume existau doar trei anotimpuri, primăvara, vara și toamna, iar ultimul i se părea mult prea lung și obositor, se gândi să împrumute trei luni și să creeze un nou anotimp.

Deodată, zăpada mărunță și deasă începu să cadă ca făina cernută. Ines bătu din palme de bucurie, dar vântul parcă îi purta pașii spre altă lume. Merse ce merse și, în fața ochilor, îi apărură o cunună de steluțe argintii. O așeză pe cap și se trezi într-un regat de zăpadă.

- Ce minunăție! șopti ea. Ninsoarea a îmbrăcat copacii cu cojoace grele, iar caselor le-a pus căciuli de blăniță albă.

Privi în jos și observă că stătea pe o oglindă de gheață. Atunci, glasul subțire și cristalin al unui fulg de nea îi vorbi ca într-un vis: fusese chemată să găsească numele noului anotimp.

- Prima literă a noului anotimp va fi inițiala numelui meu: I.

Ines păși cu grijă pe covorul de diamante, căutând alte semne ascunse.

- Dacă totul e alb, atunci a doua literă va fi A, de la "alb", își spuse ea.

Nu apucă să facă prea mulți pași și, din depărtare, un ren se apropie și îi zâmbi.

- Un ren! A treia literă va fi R.

- Toți trăiesc în armonie! Ar-mo-ni-e! Ultima literă e A!

În clipa aceea, cerul se lumină. Literele I, A, R, N, A se ridicară în aer, strălucind ca niște comete și se așezară una lângă alta: IARNA.

Întregul regat prinse viață: clopoței de gheață sunară, fulgii dansară mai vesel, iar un glas blând spuse:

- De azi înainte, tu ai dăruit lumii un nou anotimp.

O lumină albă o învălui pe Ines și, într-o clipă, se trezi din nou în fața casei bunicii. Totul era acoperit de zăpadă.

Fetița se așeză în spina renului, iar acesta o duse într-un loc feeric. Ninge ca în povești. O floare mică, rotundă și gingașă, o minune de-o secundă, îi căzu în palmă și se topi rapid.

- De necrezut! Fulgușorul mi-a spus cuvântul "nevăzut"! N, de la "nevăzut"! Sunt atât de aproape să descopăr!

Ines era în culmea fericirii. Urmă fulgii de nea și ajunse într-un ținut ca în basme: copiii făceau oameni de zăpadă sau se băteau cu bulgări, iar mirosul îmbietor al prăjiturilor era peste tot.

Două vieți legate de o căsuță în copac

*Emma Teodorescu, clasa a V-a C
Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă*

Depart, la capătul lumii, unde niciun picior omenesc n-a călcat vreodată, o câmpie vastă se întindea până la orizont. Iar pe aceasta câmpie, nu există viață, în afara unei căsuțe în copac. Fumul iese în șomoldoace, ridicându-se încet, încet în văzduh, dispărând în spatele norilor. Din trunchi se ridică alene treptele casei, ducând către o ușă sculptată, bătrânească.

Luminile pâlpâie încet și primitor în spatele obloanelor obosite. Acoperișul care a purtat casa singuratică prin viscol, ger, furtuni se apleacă ușor ca o bătrânică adusă de spate.

Rădăcinile se cuibăresc în pământul fără viață, statornică și eterna fundație a căsuței din copac. Interiorul spațios, ca o cocioabă bătrânească, ascunde o viață tihnită în pustietatea locului. O bibliotecă tronează în unica încăpere, ascunzând mii de portaluri către lumii imaginare, fantastice. Rezemat de un perete, stă un birou asemenea unui bătrân cocoșat după atâția ani. Pe el stau o călimară, o pană și un manuscris aproape terminat. În șemineul de piatră focul pâlpâie molcom, luminos. Sertarele biroului sunt pline cu scrisori niciodată expediate, toate legate cu o panglică moale de mătase, așteptând să fie găsite. Patul mic, sărăcăcios, a fost împins lângă un perete, parcă izolat de biblioteca cea impunătoare.

În această casă trăiește tihnit un bătrân alb și gârbovit. Vine ușor de pe prispă și intră. Trece pe lângă bibliotecă, oftează adânc, apucând cotorul unei cărți. Se așează la birou, scuturând praful de pe copertă, stârnind o mică tornadă gri. Ajustându-și ochelari, inspiră adânc și o deschide. Dar aceea nu este o carte, este un album cu fotografii. Prima poză înfățișă un copil mic plantând stângaci o sămânță. Albumul surprinde trecerea timpului: creșterea copilului și înălțarea copacului. Ultima fotografie îl arăta pe bătrân surâzând alături de căsuța lui din copac. Sub fotografie scria „Prietenul mi-a devenit locuință, dar el a fost tot timpul acasă”.

Depart, la capătul lumii, se află o căsuță în copac în care își trăiește zilele un bătrân alături de prietenul său. Un loc uitat de lume cu două suflete rătăcitoare: al unui om și al unui copac.

Primăvara

*Mihail Teodor Gheorghe, clasa I D
Prof. îndrumător: Ana Neremzoiu*

Primăvara a sosit din nou și natura începe să se trezească. Soarele strălucește cu căldură, iar zăpada se topește încet.

Câmpurile se colorează cu ghiociei, brândușe și viorele. Pomii înmuguresc și frunzele verzi încep să îmbrace ramurile. Păsările călătoare se întorc din țările calde și cântă vesel. Albinele încep să zumzăie, iar fluturii să zboare din floare în floare. Aerul este curat și plin de miros de flori. Copiii ies afară și se joacă în parcuri.

Toată natura este fericită. Primăvara este un anotimp frumos și plin de viață.

Poveste

*Emma-Nicole Lolescu, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Într-o noapte calmă de iarnă, liniștea solemnă ce domnea în camera mea a fost întreruptă de un zumzet și un spectacol de culori vii ce venea din micul meu teatru de păpuși.

Curioasă, m-am ridicat din pat să văd ce se întâmpla la această oră. Când am pus piciorul pe podea m-am simțit de parcă mă făcusem de mărimea plușurilor mele. M-am uitat în jur și mi-am dat seama că mă micșorasem! Nu am mai stat să chibzuiesc și am plecat către acel teatru bizar. Spre mirarea mea, marionetele ponosite erau chiar plușurile mele cele mai îndrăgite.

Emma, nu știam că te vei trezi! a spus veverița sfioasă în timp ce îi organiza pe ceilalți către plecare. Ei bine, ești gata?

Gata, pentru ce? am rostit eu cu o voce tremurândă. În primul rând, știți cumva cum m-am micșorat?

Nici nu am apucat să îmi termin propoziția și, după copertina de un roșu rubiniu, s-a dezvăluit o lume inedită! Culorile erau vii și puternice, totul mirosea a scorțișoară și părea fermecat!

Păsările pestrițe cântau suav tainele pădurii pe rămurelele copacilor viguroși. Soarele strălucea diafan pe bolta cerului azuriu, spunând poveștile pe care firavele sale raze le-au văzut prin lume, acompaniat de norii de vată de zahăr, pufoși și roz. Iarba de smarald ascundea mica lume a furnicilor iscusite. Dacă îndepărtai un fir de iarbă, puteai vedea un întreg oraș. Pomii cu merinde aurii erau casă pentru veverițele gingașe care cutreierau pădurile zi de zi, iar căsuța iepurașilor era o pălărie precum a unor magicieni. Se spune ca de acolo vin iepurii năstrușnici la spectacolele de magie! Eram fermecată de frumusețea acestei păduri!

Îți place lumea asta? Se numește Tărâmul Fermecat! Aici se ascunde magia reală! Chiar ploua cu bomboane din norii de vată de zahăr! Dar, dacă steluța fermecată cade din Copacul Dorințelor, totul se va prăbuși. Nu va mai exista niciun strop de magie pură. Eu cred că de aceea te-ai micșorat ca să vii să ne ajuți! a spus agitată o bufniță de pluș în timp ce restul animalelor de jucărie se strângeau în jurul nostru.

Eram atât de bulversată de ce se întâmplă încât nu am mai stat pe gânduri și am acceptat să îi ajut! Începuse o ploaie torențială care nu era din bomboane și nici nu venea din acei nori rozi. Puteai să vezi cum toată culoarea și toată viața se scurgea din acel tărâm. Era un semn că steluța fermecată căzuse. Nu am mai stat pe gânduri și eu cu prietenii mei am început să fugim printre brazii falnici ca să ajungem cât mai repede la copacul dorințelor.

După ce am străbătut drumul lung și anevoios, am ajuns într-un final la destinație. Era un copac care, în loc de frunze și fructe, avea steluțe firave pe care era scrisă câte o dorință. Eu am observat imediat o steluță mare, căzută pe jos și am urcat să o pun la loc. În secunda în care i-am înapoiat copacului steluța, totul și-a revenit la normal, însă înainte de a mă uita bine în jur, m-am trezit în camera mea.

Totul părea a fi fost un vis, nu? Așa am crezut și eu până când am văzut praful de steluțe ce era încă pe rochița mea.

Călătorie într-un viitor neașteptat

Rebecca Iacob, clasa a VII-a B
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Într-o dimineață, m-am trezit într-un loc pe care nu îl cunoșteam. Orașul era plin de clădiri strălucitoare, iar pe cer zburau mașini ciudate, asemenea unor păsări metalice. Camera în care mă trezisem, arăta foarte diferit. Pereții erau plini de tablouri cu diverse lucruri: roboți, mașini care arătau foarte neobișnuit și orașe făcute parcă din lego.

M-am dus la bucătăria din noul apartament, unde am dat de o fată înaltă, cu ochii adânci ca azurul, părul de un blond cenușiu, răsucit cu un gust ales, sprâncenele subțiri și puternic arcuite, iar dinții strălucitori ca niște perle între buzele ca mărgeanul însângerat. Pregătea micul dejun. Confuză, am întrebat-o cine este, iar ea a râs cu hohote. Credea că glumesc, dar când și-a dat seama că eu chiar nu știam cine era, a început să-mi povestească. Mi-a spus că ne-am împrietenit în clasa a IX-a, la liceu, iar apoi am venit amândouă la facultate, în București. Eram și mai confuză, dar am ales să nu-i mai zic, chiar dacă reacțiile mele m-au dat de gol. Eu știam că eram doar o simplă fetiță de clasa a VII-a, din Craiova. Cum am ajuns la facultate peste noapte, în capitală?

Când ne-am așezat la masă, pe peretele de lângă am observat un calendar. Nimic neobișnuit, până când am văzut că scrie "martie 2126". Când mi-am dat seama că sunt în viitor, am încremenit. Nu eram cu 5-6 ani în viitor, eram tocmai cu 100 de ani. Nu-mi venea să cred ce tocmai mi se întâmplase. Eram în viitor, într-un oraș necunoscut, într-un apartament străin și locuind cu o fată care spune că suntem prietene.

După ce am mâncat, ne-am îmbrăcat și am plecat spre facultate. Când am ieșit din bloc, eram într-o altă lume. În jur, erau clădiri foarte înalte, cu grădini pe acoperișuri, roboți care ajutau oamenii noi în oraș, mașini zburătoare și o grămadă de copaci. Mă așteptam în orice clipă să apară până și un dinozaur. Nu m-ar mai fi mirat nimic. Facultatea arăta foarte normal, până când am văzut că profesorii erau de fapt și ei niște roboți. Ne-am întâlnit cu alte două colege și ne-am îndreptat către sala de curs. Tot ce vedeam în jur, îmi era străin. Pe drum, am aflat că trebuia să susținem astăzi două examene. M-a cuprins spaima. Nu învățasem nimic. Eram doar o fetiță de treisprezece ani! Cum trebuia să mă descurc la aceste teste?

După ce am dat examenele, am plecat acasă. Nu mă simțeam deloc bine, știind că o să iau note foarte mici. M-am așezat în pat până când colega mea trebuia să se întoarcă și ea acasă. Mi-a luat de la cofetăria din fața blocului prăjiturile mele preferate de când eram mică, ca să mă mai înveselească.

A sosit seara. Tot ce voiam era să mă culc. Mă durea capul foarte tare și eram derutată după toată ziua. Așa că asta am și făcut. M-am culcat foarte devreme, lăsând-o pe prietena mea singură, în sufragerie.

A doua zi, când m-am trezit, camera nu îmi mai era străină. Era a mea. Din nou eram confuză. Mi-am găsit telefonul sub pernă, așa că l-am deschis să văd cât este ceasul. Era ora zece. M-am dus și de data aceasta la bucătărie și nu, nu am văzut-o pe prietena mea înaltă și blondă. Am văzut-o pe mama mea, cum îmi pregătea o omletă. M-am uitat la calendarul de pe perete și, de data această, scria "martie 2026". Am realizat că eram în prezent. Am luat masa și m-am dus să mă pregătesc pentru că întârziam la școală.

A trecut o săptămână de la acea întâmplare. Încă nu îmi pot da seama dacă a fost un vis sau nu. Am ales să țin secret acest lucru. Totuși, după ce am văzut toate aceste lucruri, am realizat că viitorul poate fi minunat, dar nu mi-aș dori un așa stil de viață.

Povestea Emmei

*Olivia Șerbănoiu, clasa a IV-a E
Prof. îndrumător: Loredana Ducu*

Eu sunt Emma și îmi doresc să fiu o războinică, doar că ceva mă oprește. Sunt normală, adică mă joc, mănânc, râd, plâng ca orice alt copil, dar sunt supusă. La nașterea mea, o zână, în loc să îmi ofere un dar, s-a supărat pe mine pentru că făceam multă gălăgie și a aruncat asupra mea blestemul supunerii. Știu, sună ciudat, ce logică are supunerea cu dorința mea de a deveni războinică?

Toată lumea, referindu-mă la mama și nașa mea, care este și ea o zână, îmi tot repetă că o războinică trebuie să facă doar ce știe, fără să își asculte dușmanul. Eu trebuie să ascult de oricine îmi dă o poruncă, fie că vreau, fie că nu.

Într-o zi, am auzit că tata urma să plece mai mult timp de acasă, dar nu m-a deranjat prea mult fiindcă era mai mereu plecat și după un timp, încetasem să mai întreb de el.

La un moment dat m-am întâlnit din greșeală cu Briana. Când am văzut-o, mi s-a părut cunoscută, dar în câteva clipe mi-am dat seama că era fiica cea educată și răutăcioasă a doamnei Elisabeth, directoarea celei mai bune școli de fete din regat. Înainte să apuc să fug, ghinionul meu a fost că m-a văzut. Aceasta a venit la mine și mi-a spus că mama ei vrea să discute cu mama pentru a merge și eu la școala ei. Eu, speriată, am început să înșir minciuni, cum că mama este plecată, că este bolnavă și multe altele. Briana mă privea confuză încercând să îmi explice că în seara aceasta urma ca ea și mama ei să vină la noi la cină. Copila mi-a poruncit să o duc acasă la mine pentru a lua ceaiul de după-amiază împreună. Eu a trebuit să mă supun ... nefericită. Când am ajuns acasă, deși era încurcată, mama s-a comportat foarte frumos cu Briana, prezentându-i conacul și grădina.

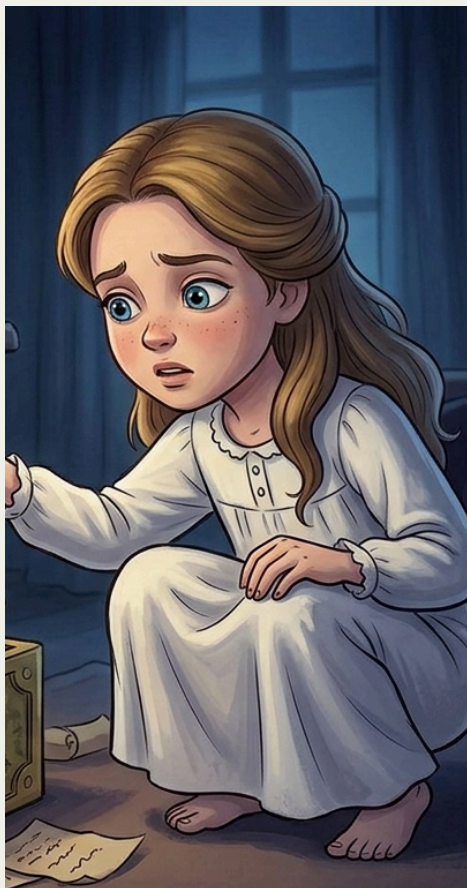

La cină, mama Brianei a vorbit doar despre școala ei și despre cât de încântată ar fi să merg și eu acolo. Mama, fiindcă era foarte drăguță, nu a refuzat nimic, dar nici nu a acceptat. De câteva ori, mama era să fie de acord să merg la școala doamnei Elisabeth, dar mă bucur că s-a uitat la mine, îi tot făceam semne insistente că nu.

Înainte de plecarea Brianei și a mamei ei, am hotărât să merg săptămâna următoare să văd școala. Eu tot voiam să fac cumva să nu ajung în acel loc pe care eram sigură că îl voi urî. După plecarea acestora, am încercat să o conving pe mama că nu accept să trăiesc într-un asemenea loc, dar ea spunea că îmi voi face prieteni noi și că nu poți urî un loc înainte să îl vezi. Așa că am fost nevoită să merg.

Când am ajuns acolo, doamna Elisabeth m-a întâmpinat cu un zâmbet familiar. Începusem să am sentimentul ciudat că o cunosc de foarte mult timp, dar am depășit aceste trăiri, gândindu-mă că poate mi se pare doar, pentru că o văzusem acum o săptămână.

În prima mea seară la școală, aflu că nu am voie să mă ridic din pat după stingere. Eu fiind foarte curioasă, plec din dormitor și, din greșeală, pe întuneric intru în camera împopoțonată și chicioasă a doamnei Elisabeth. Acolo o găsesc dormind cu o cheie lângă ea. Uitându-mă pentru ce i-ar trebui o cheie, descopăr o cutie. Curioasă din fire cum sunt, iau cheia cu grijă și deschid cutia. Înăuntru găsesc foarte multe bilete pe care încep să le citesc. Curând îmi dau seama că este o zână. În acele bilete erau scrise tot felul de blesteme pe care le oferise la botezuri, nașteri, căsătorii și zile de naștere, toate oribile. În câteva clipe aflu că este zâna care mă blestemase și pe mine. Speriată, eram să cad pe jos, dar mi-am amintit de Elisabeth care dormea la doi pași de mine. Ajungând în patul meu, speram să nu mă fi observat în camera ei.

Dimineața, la micul dejun, Andreea, profesoara de bune maniere, ne învață cum să folosim cele douăsprezece lingurițe deși pentru mine până atunci micul - dejun reprezenta o relaxare, Andreea reușise să îl transforme într-un chin.

După prima zi, nu am mai putut rezista și i-am scris mamei. Voiam să îi scriu cât este de îngrozitor aici și despre Elisabeth, dar îmi era teamă că, înainte să trimit scrisoarea, Elisabeth sau Briana ar fi dorit să o citească. În seara celei de-a treia zi, mi-am amintit că eu și mama hotărâserăm că dacă era ceva ce doar cealaltă trebuia să știe, îi putea trimite o scrisoare în care cuvintele să fie scrise invers, adică de la ultima literă la prima. Atunci m-am apucat să scriu scrisoarea. Toată noaptea am scris și se pare că a meritat fiindcă Briana a vrut să o citească, dar când a văzut cum scriam, s-a gândit că nu știu să scriu și i-a dat-o poștaşului.

În următoarea zi, mama a venit să mă ia de la școală. Aceasta i-a spus lui Elisabeth că trebuie să ne întoarcem repede la conac fiindcă aveam o problemă. Elisabeth s-a întristat și a zis că mă mai așteaptă, dar eu nu aveam de gând să mă mai întorc acolo.

Când am ajuns acasă, i-am povestit mamei tot ce știam despre Elisabeth. Aceasta a hotărât împreună cu Nancy, nașa mea, că este timpul să devenim războinice. Deși eu le tot întrebam ce vom face cu blestemul meu, ele se prefăceau că nu aud nimic ...

Mama mă sfătuiuse să îmi fac bagajul spunându-mi că vom merge în pădurea de lângă conacul nostru. Am continuat să o întreb despre blestem ... tot nu a răspuns.

În curând, am plecat în pădure. După mult timp de mers prin pădure, într-un copac, am observat o căsuță. Nancy mi-a spus că ajunseserăm unde trebuia și că urma să urcăm acolo. Până la urmă am ajuns fără vlagă în căsuța din copac. Acolo ne-am întâlnit cu tata, ceea ce m-a șocat. El și mama începuseră să discute ceva ce eu nu înțelegeam.

În câteva minute cei doi s-au oprit și au venit la mine. Mama începuse să îmi explice că tata în tot acest timp reușise să rupă blestemul meu și că stătuse singur acolo fiindcă avea nevoie de liniște.

Fericită, m-am gândit că nu mai merită să devin războinică după tot efortul mamei, tatei și al lui Nancy. Împreună cu ei am hotărât să ne mutăm din nou la conac.

Din acel moment, am avut grijă să nu mă mai cert cu zâne. Nancy a aflat că iubesc micul - dejun, mama că trebuie să îmi asculte cererile și tata că împreună cu familia e mai bine! Și așa am scăpat de blestem!

O aventură a cunoașterii

Marie-Hélène Kassandra Stoica, clasa a VI-a C
Profesor îndrumător: Mirela Stancu

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi fost nu s-ar fi povestit, o mamă grijulie, o șoricioaică care își creștea puii cât mai aproape de sufletul ei, oferindu-le adevăratele valori ale unei familii tradiționale.

Familia era compusă din tată și mamă și cei trei copii, șoriceii de vârste diferite. Trăiau într-o casă ferită de pericole. Era construită din cărămizi de culoarea roșu aprins, ferestre rotunde, iar acoperișul făcut dintr-un amestec de paie și crengi.

În interior, decorul era simplu, sărăcăcios. Avea trei camere și o bucătărie cu cămară.

Mama le oferea exemplul propriu, dar își dorea să le testeze curajul, așa că a hotărât să îi trimită, pe rând, în căutarea grăunțelor de pe câmpul din apropiere. Nu departe de imensa întindere se afla o casă unde pisicile erau ființele cele mai dragi ale stăpânului, hotărâte oricând să-și dubleze porția de mâncare. Astfel, mama puilor de șoriceii l-a trimis pe cel mare să facă aprovizionarea cu cele mai bune grăunțe.

Cel mare, Tic, își luă inima-n dinți și plecă după provizii, punându-și sacul pe mâna stângă. Era un șoarece darnic și aventuros, îmbrăcat de obicei, într-o cămașă roșie cu carouri albastre și pantaloni albaștri.

Ajuns în mijlocul grămezii de grâu, Tic este o pradă sigură pentru pisicile vecinilor din apropiere. Fără să stea pe gânduri, o pisică de talie mică, albă cu pete gri, se confruntă cu Tic.

- Ce vânt te aduce pe aici?
- Dorința de a fi util familiei mele și celor doi frațiori.
- N-am să renunț la gestul meu, așa că vei deveni o bucată sigură de friptură.

Fără să mai aștepte vreun răspuns, pisica l-a înghițit cât ai zice pește. Timpul a trecut, însă mama-șoricioaică își făcea gânduri negre, temându-se de soarta lui Tic. Durerea mamei s-a adevărit, căci Tic nu a mai ajuns acasă, fiindu-i viața curmată de o pisică hrăpăreață. Atunci, șoricioaica hotărî să-l trimită pe cel mijlociu, testându-i și curajul acestuia.

Pic, fiul cel mijlociu, își puse sacul pe mână și plecă în căutarea hranei, căci proviziile de iarnă erau pe sfârșite. Ajuns în mijlocul grămezii, Pic începe a cărăbăni grăunțe de tot felul în sacul ce de-abia aștepta să fie dus acasă. Nu a trecut mult timp și o pisică buclucașă își făcu apariția, năpustindu-se asupra bietului șoricel ce a rămas încremenit de spaimă. Pic a avut aceeași soartă ca fratele său mai mare, cu a lui Pic.

După ore bune de așteptare, mama se panichează, gândindu-se că și Pic a sfârșit tragic asemenea fratelui mai mare.

Șoricelul cel mic, Victor, îi cere mamei să-și încerce și el norocul. Se pregătește meticulos, punându-și sacul pe mâna dreaptă, călăuzindu-se astfel de un destin, căci dreapta se asociază cu reușita, cu victoria purtată de numele însuși.

Cu multă încredere, Victor părăsește vatra casei, îndreptându-se spre câmpia întinsă, galbenă și îmbelșugată de roadele pământului. Fixează cu ochii mici și jucăuși o grămadă formată într-un loc întunecat și ferit de ochii trecătorilor și animalelor de pradă.

Examinând circumspect, Victor urmărește grămada, umplându-și sacul ce-l ținea în mâna dreaptă. Puterea și graiul șoricelului sunt astfel verificate, căci animăluțul reușește să fugă din câmp și să ajungă acasă, unde mama îl aștepta nerăbdătoare.

Este îmbrățișat de părinți pentru isprava lui, felicitându-l frumos. Temerile mamei sunt învinse, căci bucuria își face loc în sufletul ei.

Curioasă, mama dă curs unui dialog ce avea să pună în evidență abilitățile și curajul lui Victor.

- Cum ai reușit acest lucru?
- Am sondat terenul, urmărind toate vietățile din jur...
- Doar atât?...
- Da, m-am gândit și la un refugiu, căci în apropierea câmpului era o fisură ce trimitea la galeria unei familii de șoareci.
- Te-ai gândit bine!
- Am luat în calcul mai multe ipoteze pentru a izbândi.

– Sunt sigură că în viață vei izbândi mai ușor decât au făcut-o frații tăi.

Cu mulțumire în suflet, mama îl trimite să aducă boabe de porumb de pe un teren aflat foarte departe de culcușul lor.

Șoricelul acceptă sarcina, iar a doua zi hotărăște să pornească după boabele de porumb. Dis-de-diminează, Victor își ia rămas-bun de la părinții săi iubiți și pornește la drum.

Ca un cuvânt din poveste, înainte mult mai este...

O veveriță cu coada stufoasă îngrijită îi sare în cale. Curioasă, îl întrebă încotro merge:

– Bună, micuțule aventurier! Eu sunt Rița Veverița.

– Bună, eu sunt Victor.

– Ce te aduce pe meleagurile acestea, întrebă Rița Veverița?

– Sunt în căutarea boabelor de porumb de pe un teren aflat foarte departe. Familia mea are nevoie de provizii pentru iarna geroasă ce va veni curând. Frații mei cei mari au plecat și ei în această aventură, dar nu s-au mai întors acasă.

– Îmi pare rău să aud asta!

– În timp ce-mi coafam coada stufoasă, am auzit că o pasăre și un curcan vor porni în această după-amiază cu trenul la ferma unde găsești mult porumb. Gara se află la cinci minute de mers. Fii cu băgare de seamă! Multe pericole pândesc la orice colț.

Șoricelul îi mulțumi și porni la drum. Drumul fu liniștit, iar cântecul păsărilor îi încântau urechile. Peste drum se afla un copac imens și bătrân ce făcea mere de aur. Cum nu mai mâncase de multă vreme, Victor poftea la un măr. Atunci, șoricelul dă curs unui dialog:

– Bună ziua, copac frumos!

– Bună ziua! Ce face un pui de șoarece pe aici?!

– Sunt în căutarea boabelor de porumb, dar am făcut un popas, fiindcă sunt istovit de foame și de drum lung. Ai putea să îmi cobori crengile, ca să pot gusta aroma merelor tale de aur.

– Hmmm ... Zici că ești în căutarea boabelor de porumb! Trebuie să fii foarte viteaz, mai ales că ai curajul să mă întrebi dacă poți lua unul dintre minunatele-mi mere de aur!

– Sunt viteaz și am curaj, spuse șoricelul.

– Cum spui tu, șoricelule! E de admirat că ai pornit în așa călătorie primejdioasă, spuse mărul, lăsându-și crengile în jos.

Micul aventurier nu mai stătu pe gânduri și sări printre crengi și își luă un măr mare și frumos pentru a-și potoli pofta.

Victor îi mulțumi și-și continuă drumul.

În gară, Victor se așeză lângă o pasăre.

– Bună ziua, mă numesc Victor. O veveriță mi-a spus că acest tren duce la ferma cu porumb.

– Bună, Victor! Eu sunt Gigi, iar el este Curcanul Țiți. Ești în trenul potrivit. Vino cu noi și îți vom arăta unde se află și minunata apă de Izvor Cristal.

Astfel, continuă această aventură alături de pasărea Gigi și Curcanul Țiți. Aceștia trec peste mări și țări, peste munții albaștri și peste tot felul de sate, în timpul călătoriei cu trenul.

Ajunși la destinație, ușile trenului se deschid și se aude vocea conductorului:

– Ați ajuns la destinație! Vă rugăm să coborâți cu atenție! Mergeți numai pe cărarea galbenă!

Cei trei aventurieri pornesc către fermă. Atunci când ajung, observă că intrarea era păzită de pisici mov, cu urechi ascuțite și de un leu puternic. Neștiind cum să treacă, o roagă pe Gigi să le distragă atenția, ca să se poată strecura înăuntru. Zis și făcut.

Aceștia își umplură sacii cu mult râvnitele boabe de porumb, dar când să plece, observară o fisură ce ducea la o altă ieșire.

– Am o idee. Hai să mergem prin acea fisură ca să evităm sălbăticiunile, spuse Victor.

– Bună idee, Victor!

Spre surprinderea lor, fisura îi conduse direct la minunata apă vie. Își potoliră setea cu apa rece și-și umplură sticlele cu apă pentru cei de acasă, care i-au primit cu mare bucurie și cu multă căldură.

Mama șoricioaică a fost așa de încântată că Victor a scăpat cu viață, încât i-au dat lacrimile. După aceea, micul șoricel îi spune:

– Mamă dragă, am adus un sac plin cu boabe aromate de porumb și o sticlă cu apă vie. Acum, nu va mai trebui să ne facem griji pentru iarna geroasă ce va veni. Avem destule provizii până la primăvară.

Părinții lui îl îmbrățișară drăgăstos și cu lacrimi de bucurie-n ochi.

Și-am încălecat pe-o căpșună și v-am spus o mare și gogonată minciună.

Aylin

*Iris Elena Tamas, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Atunci când soarele coboară peste acoperișurile vechi și pline de istorie ale Istanbulului, iar Piața Veche fremătă de viață, negustorii strigau oferte de tot felul, copiii alergau printre tarabe, iar aerul era plin de mirosuri fermecate de cafea proaspăt prăjită, scorțișoară, iasomie și faimosul ceai de zmeură.

Printre oameni se strecura Aylin, o fată de 12 ani, cu părul blond ca aurul și cu privirea mereu curioasă. Îi plăcea să se plimbe printre tarabe, doar să privească mărgelile colorate, eșarfele fine, care fluturau ca niște aripi și lampioanele de sticlă care scliceau ca niște stele...

Într-un colț mai întunecat al pieței, unde lumea trecea cu spaimă, se afla o tarabă mică aproape ascunsă de un covor mare și vechi. Lângă tarabă, pe o tăbliță, scria cu litere aurii, ușor sterse de timp: **OBIECTE BIZARE ȘI UITATE** (de timp).

Curioasă, Aylin a împins covorul și a intrat. Înăuntru era racoare și întuneric, iar mirosul de parf și tămâie o gădila la nas. Pe rafturi erau cutii de lemn, sticle colorate și bijuterii vechi. Pe scaun stătea o bătrână de aproximativ 80 de ani, care purta un fular mov și o privea pe Aylin cu ochii ei verzi ca smaraldul.

- Cauți ceva anume? a întrebat cu o voce răgusită bătrâna.

- Nu, eu doar mă uitam! a răspuns fetița înfricoșată de vocea bătrânei.

- Poate că tu nu cauți nimic, dar ceva te caută pe tine! spuse bătrâna, scoțând de sub pânză o peruzea albastră strălucitoare.

Aylin a atins piatra fără să stea pe gânduri. Mai multe scânteii albastre și verzi au început să sară din palma ei, iar aerul a început să vibreze.

- Ce ai făcut? a strigat bătrâna. Piatra te-a ales!

Un vârtej de vânt izbucni din senin, ridicând-o pe Aylin în aer. Culorile peruzei s-au amestecat într-un curcubeu orbitor și, într-o clipă, totul a dispărut.

Aylin s-a trezit într-un loc necunoscut: un deșert roșiatic, unde, în depărtare puteai să vezi o cetate de cristal care plutea în aer. Deodată, un dragon argintiu s-a apropiat de Aylin. Aylin fiind dornică să cunoască dragonul s-a apropiat și ea, întrebându-l:

- Cine ești?

- Sunt Varion, paznicul Peruzei. Ce te aduce aici? Ai cumva o peruzea?

- Eu am atins piatra, apoi m-am trezit și era la mine în mână.

Deodată din nisip s-au ridicat 3 siluete negre cu coifuri ascuțite care vibrau cu multă energie.

- Stăpâna noastră, Sakiz vrea piatra. Acum să ne-o dai, fetițo!

Aylin nu înțelegea ce se întâmplă, dar, atunci când a strâns peruzeaua în pumn, o undă de lumină a explodat în jurul ei și i-a aruncat pe atacatori la zeci de metri.

- Vezi, piatra răspunde inimii tale! a spus Varion zâmbind.

Împreună cu dragonul, fetița a zburat spre cetatea de cristal. Aici totul era luminat de vârtejuri albastre și o femeie în armură de vânt îi întâmpină:

- Eu sunt Rainira, Regina Furtunilor. Peruzeaua te-a ales pe tine, Aylin, și, dacă vrei să te întorci acasă, trebuie să părăsești castelul înainte de a răsări soarele.

Noaptea a căzut peste cetatea de cristal, iar cerul s-a întunecat într-un albastru închis, aproape negru. În departare se auzeau bubuituri care răsunau ca niște tobe uriașe și care băteau în ritmul razboiului care urma să înceapă.

Rainira și-a pus armura ei strălucitoare și i-a întins lui Aylin o mică amuletă.

- Ține-o aproape! Dacă peruzeaua va fi amenințată, aceasta te va ajuta.

Din nori se ridicau zeci de mii de nave de furtună, conduse de razboinicii umbrelor. Fulgerele le luminau figurile, iar vântul urla în jurul cetații.

- Sakiz vine! a strigat un soldat.

Un tunet puternic a zguduit zidurile și o parte din turnul de Nord s-a prăbușit. Vântul s-a transformat într-un uragan sălbatic, iar Aylin a fost aruncată la pământ. Din fum a apărut Sakiz, o ființă înaltă, cu o mantie din nori negri și ochi de foc. În jurul ei, aerul tremura ca o flacăra.

- Copilă, da-mi peruzeaua! răcni ea. Nu stii ce putere distrugătoare ascunde!

Aylin se ridica tremurând, dar își strânse pumnul pe peruzeaua care pulsa lumina. În clipa următoare, o undă de aer se rostogoli din ea ca un uragan, măturând soldații umbrelor. Fulger după fulger izbucneau în jur, iar zgomotul era asurzitor. Varion, dragonul uria, coborî din cer și o ridică pe Aylin pe spatele lui.

- Ține-te bine! strigă el.

Zburară peste explozii de vânt, ocolind săbiile de lumină pe care le aruncau războinicii. Aylin și-a întins mâna spre Sakiz, iar peruzeaua a început să lumineze ca un soare.

- Nu o voi da niciodată! atrigă ea cu mult entuziasm.

Sakiz scotea flăcări pe ochi de furie. Nu îi venea să creadă cum o fetiță de 12 ani putea să o învingă. Până la urmă aceasta s-a dus în bârlogul ei să își pregătească planul de revanșă. În timp ce Aylin se ducea să îi spună vestea Rainarei, Varion i-a spus respirând greu:

- Ai făcut ceea ce niciun purtător nu a reușit, Aylin! Ai adus pacea furtunilor.

Aylin privi în jur, cetatea se lumina încet, iar norii se deschideau ca o copertină.

În zori, cerul s-a limpezit complet. Regina Rainara îi zâmbi:

- Aylin, lumea furtunilor îți datorează libertatea, iar noi știm cât de mult îți dorești să te întorci acasă.

Peruzeaua îi strălucea în palmă, iar o briza blândă o învăluia. Aylin s-a trezit din nou în piața zgomotoasă din Istanbul. Bătrâna o aștepta pe fetiță zâmbind:

- Ai fost în lumea furtunilor, nu-i așa? a întrebat-o bătrâna.

Aylin a dat din cap.

- Peruzeaua este în siguranță! Sunt foarte mândră de tine!

Aylin a ieșit de sub covorul prăfuit și a zărit pe cer un nor în formă de dragon care i-a amintit de Varion. Era sigură că va mai vizita lumea furtunilor.

Ce experiență minunată!

Pauza – momentul nostru preferat

Florica Radu Andrei, clasa a II-a A

Prof. îndrumător: Cristina Marilena Negru-Gaگیu

Toți copiii iubesc pauzele. Abia așteptăm să auzim soneria salvatoare.

Doamna învățătoare ne scoate în unele pauze în curtea școlii, la aer curat, ca să ne jucăm.

Ne place mult locul de joacă pe care îl avem la școală. Ne dăm în leagăne și pe tobogane. Este bucuria tuturor copiilor.

Foarte mult ne place și traseul de echilibrică, cel nou creat. Ne ajută să învățăm să ne ținem echilibrul. În unele pauze, colegii cărora le place fotbalul merg pe teren și se joacă. Când a nins, doamna învățătoare ne-a scos afară să ne jucăm cu zăpadă. Copiii au făcut bulgări și s-au bucurat de iarnă.

Abia am așteptat primăvara să putem ieși mai des la joacă. Pauzele sunt momente frumoase la școală.

II. ATELIER LITERAR

2.2. Din slove adunate, versuri noi creăm și vă recităm

O școală cu sentimente

*Ema-Nicole Lolescu, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Batrâna mea școală se trezește în zori.
Pictată în fiecare zi cu vii culori,
Își scutură ferestrele de rouă
Și îmbracă haina cunoașterii cea nouă.
Da, chiar așa este școala mea,
Și acum am început să vă povestesc
despre ea.

Casa mea

*Pavel Dinu, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Casa mea cu dor m-așteaptă,
Să ma întorc din lumea largă.
Mă întâmpină cu drag,
De cum îi pășesc pe prag.

E plină de bucurie,
De râsete, de copilărie.
E-nsuflețită îndată,
De o familie minunată.

Iubirea pentru trandafiri

*Ioana Naodlu, clasa a VII-a E
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Atunci când o să îmbatrânesc,
O să le povestesc nepotilor, de nu
greșesc,
Năzbâțiile și amintirile frumoase,
Pe care le-am făcut prețioase,
Și le voi povesti mai ales de tine
Și cât ai însemnat pentru mine.
Poate te gândești „de ce eu?”,
Dar tu ai fost mereu acolo când îmi era
greu,
Și ți-ai păsat de mine, fără chestii cretine,
Aveai grijă de mine,
Fără a-ți păsa de rău și bine.
Dacă eu o să le povestesc despre tine,
Chiar dacă nu am făcut numai bine,
Tu ai însemnat mult pentru mine.

În clasă băncile încep a şușoti,
Mirate de boacănele ce se întâmplă în
fiecare zi.
Iar tabla blândă ca o mamă,
Primește greșeli, iertându-le fără pic de
teamă.

În curtea cea grandioasă.
Este găzduită iarna sfioasă.
Plină de râsete cristaline
Și de zile senine.

La finalul zilei, poarta se deschide larg
mereu,
Iar noi plecăm cu ghiozdanul greu.
Căci școala ne va aștepta mereu în prag
Să ne învețe cu mult drag.

Vacanța de vară

Dayana Cirstoiu, clasa a VII-a E
Profesor îndrumător: Mirela Stancu

Vacanța de vară
Cea mai mare comoară.
A noastră evadare
Din lumea asta mare.

În vacanța de vară
Stăm numai afară,
Cât e ziua de lungă
Tot nu o să ne ajungă.

Facem numai nebunii,
E normal, suntem copii.
Nimic planificat
Doar ce ne trece prin cap.

Vacanța e sfântă,
De obicei e cam scurtă,
Dar e bine și așa
Ne descurcăm noi cumva.

Școala mea

Miruna Mandă, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu

Școala mea e ca toate școlile din lume:
Are săli, laboratoare și cadre didactice
bune.
Dar clasele sunt de sentimente pline,
Nu vă mint, ați auzit bine!

Clasele sunt colorate,
Pline de afișe încăpățanate,
Iar dacă liniște faci, le auzi cum spun:
"Fii lider, fii cel mai bun!"

Laboratoarele de informatică
Prin care se aud șoaapte de matematică,
Sunt locurile unde înveți lucruri noi
Și te joci în fiecare joi.

Cancelaria e locul unde vorbele
se-adună,
Unde profesorii spun dac-au mai dat
vreo notă bună,
Iar cafelele ard pe masă
Și manualele lor stau pregătite de ore-n
clasă.

Holurile țin secrete care mai de care,
Răspândite de vreun elev mai mare,
Sunt pline de peripeții o mie,
Lovituri pe-ascuns cu mingi și jocuri pline
de bucurie.

Clopoțelul la fix sună,
Anunțând pauza cu voce bună
Și-ndemnând copiii afară
Să se joace "Țară- țară".

Terenul de sport e cel mai haios
Acolo te distrezi cu mingi copios,
E locul unde prietenii se leagă
Și în echipa lor vor să te-aleagă.

Școala mea, deși are sentimente-o mie,
E plină de armonie,
Echilibrând bunătatea și respectul,
Făcând-o diferită de restul!

Iarnă, ai venit!

Sergiu Gabriel Mosoia-Chimișliu, clasa a III-a A
Prof. îndrumător: Aurelia Gulian

Când nici nu mai credeam în tine
Și nici speranțe nu aveam,
Ai revenit, plin de uimire,
De-acum, te am mereu la geam.

Un vis frumos, pe care nu-l speram
Trăiesc intens, însă mai cer un bis.
Privesc tăcut la dansul fulgilor pe geam,
Deși sunt treaz și parcă, totuși, într-un
vis...

Se îmbracă totul într-un magic strai,
Pădurea sub al fulgilor alai,
Steluțe mici plutesc în zbor nebun
Și într-o clipă totu-i alb pe drum.

Primăvară

*Carina Teodora Iordache, clasa I D
Prof. îndrumător: Ana Nerezmoiu*

A sosit în țară,
Mândra primăvară,
Totul este înflorit,
Și soarele ne-a zâmbit.
Hai, copii, la joc,
Veniți toți pe loc!
Haideți să cântăm,
Cu flori să ne jucăm!

Năzdrăvanul

*Sofia Rizea, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Eu am un cățel drăguț
Blue îl cheamă și e o fire jucăușă
Uneori e și prostuț
Stă ascuns pe lângă ușă.

Sare drept în fața mea
Și mă latră năzdrăvanul,
De hăinuțe trage așa
De zici că e uraganul.

Știu prea bine ce vrea el
Când eu sunt prea obosită,
Vrea să ne jucăm nițel
Dând din coada-i răsucită.

Eu mă ascund, el mă găsește
Intră repede sub masă
Apoi cu papucul în gură
Sare fuga nebunește

Face vraziște prin casă
Zici ca e la balamuc
Unde oare să mă duc?

Natura

*Sofia Rizea, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Eu sunt tare curioasă
Mă întreb: oare natura are și ea sufletul ei?
Aud păsari miciute cântând,
Văd iepurași firavi zburdând,
Simt vântul jucându-se pe la spatele meu,
Ating frunzele de toamnă.
Parcă nu-s așa vioaie,
Plâng în cor de supărare,
Înțeleg că natura are
Un mic suflet ascuns în zare.
Visez la o lume mai bună,
Sper ca într-o zi
Să facem pădurea curată lună.
Iubesc natura de la cel mai mic la cel mai mare
Eu sunt micuță, dar natura nu o neglijez,
Ci o iau ca atare.

Sub aceeași stea

*Iris Popescu, clasa a VII-a B
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Sub cerul plin de stele vii,
Te caut cu un dor tăcut,
Mă întreb dacă ne-am potrivi,
Amintindu-mi de trecut.

Sub cerul nopții te-am visat,
Un dor în suflet îmi vorbește,
O întrebare ți-am adresat,
Dacă inima ta mă mai iubește.

Te port în gând mereu ușor,
Ca pe o stea ce mă veghează,
Iar dragostea îmi dă un fior
Și inima îmi luminează.

Un simplu zâmbet mi-ai dăruit,
Și ziua parcă e mai clară,
O imagine de neînlocuit,
Unde mintea mereu îmi zboară.

Sub cerul larg te-am întâlnit,
Ca pe un vis venit din zare,
Iar inimile noastre s-au unit,
Pe veci nemuritoare.

Primăvara luminoasă

*Maria Nicolî, clasa a II-a D
Prof. îndrumător: Daniela Bistriceanu*

Primăvară luminoasă,
De când noi te-am așteptat?
După iarna cea geroasă,
Ghiocelii-au înviat!

Soarele iar luminează,
Peste câmpul înverzit,
Îi urează: Bun venit!

Mama

Ioana-Tîmeea Radu, clasa a VII-a B
Prof. îndrumător: Stancu Mirela

Când zorii zilei se revarsă,
Peste sătucul meu cel drag
În minte e o imagine ștearsă
A mamei, ce m-așteaptă-n prag.

Cu zâmbet și privirea caldă,
Mereu ea mă primește,
În multe îmbrățișări mă scaldă,
Că n-am uitat-o, ea îmi mulțumește.

Dar cum s-o uit, când ea îmi e iconă,
Și tot ce mi-e mai drag pe-acest
pământ,
E viață, e putere și mi-e mamă
Și o iubesc, e darul meu cel sfânt.

Ea e începutul lumii mele,
E primul gând în orice fac.
E prima floare a primăverii,
E totul meu, e floarea mea de liliac.

În brațele ei calde de mă strânge,
Eu simt cum, în loc, timpul îl oprește
Și toate temerile mele le înfrânge,
Iar liniștea mea, mereu, o întărește.

Adesea, răbdarea ei eu nu o înțeleg
Și calmul din privire și din vorbă,
Însă din sfaturile ei mereu culeg
Ce am nevoie și le strâng în tolbă.

Soarele și Luna

Anastasia Cercel, clasa a VI-a D
Prof. îndrumător: Daniela Toma

Într-un regat îndepărtat,
Trăiau frums într-un palat,
Un rege și o regină
Înconjurați de-a dragostei lumină.

Dar umbra geloziei s-a ivit curând,
O vrăjitoare rea prin codri rătăcind,
N-a suportat să vadă atâta fericire,
Și-a aruncat un blestem peste a lor
iubire.

Vraja cea grea i-a despărțit,
Când se credeau de neclintit,
Dintr-o dată cerul a săgetat,
Blestemul întreaga lume a schimbat,
El, Soare mândru pe cer arzător,
Ea, Lună tristă, stăpână a stelelor.

Sortiți să se caute pe rând,
Dar niciodată alături pe Pământ,
El urcă pe munte să o strige,
Ea cade-n mare și se stinge,
Și atunci când el apune cu sufletul frânt,
Ea de-abia răsare purtată de vânt,
Privindu-și iubitul cum piere-n zare,
Fără a-i putea da măcar o-mbrățișare.

Dar foarte rar vraja se rupe,
Și se îmbrățișează câteva secunde,
Când pe Pământ ziua e umbră,
Și Soarele își schimbă a sa înfățișare,
Purtând a Lunii mască neagră,
În lumea lor e sărbătoare.

Dar timpul e scurt, eclipsa se stinge,
Dorul, din nou, inimile frânge,
Rămân, însă, vii cu un gând clar:
„Soarele și Luna se vor găsi iar”.

Așa rămâne povestea,
Dragostea învinge purtându-le vestea,
Căci cei doi prin tot ce au trăit,
Se vor iubi veșnic negreșit.
Deci, oricât de puternică ar fi vraja cea
rea,
Niciodată nu va putea învinge iubirea!

Mutter

Alexandra Ilîncă Bigiu, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mihaela Cotoi

Du bist mein Licht am Morgen,
mein Halt in jeder Zeit,
dein Herz kennt keine Grenzen,
es schenkt mir Wärme, weit.

In deinen sanften Worten
liegt Ruhe, stark und klar,
du lehrst mich, mir zu glauben,
bist immer für mich da.

Mutter, mein stilles Wunder,
mein Zuhause, mein Mut,
mit dir an meiner Seite
wird jeder Weg so gut.

Primăvara mea

*Iris Elena Tamaș, clasa a V-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Primăvara iar sosește
Cu parfum de flori în zori,
Soarele timid zâmbește
Încălzind grădini și flori.

Ghiociei ies în grabă
De sub stratul alb de nea,
Iar natura se deșteaptă
Și începe a cânta.

Păsările ciripesc,
Pomii verzi înmuguresc,
Fluturii zboară lin
Peste câmpul cel senin.

Natura s-a luminat,
Totul parcă s-a schimbat,
Bucurie peste tot
Râsete se aud în cor.

Soarele urcă pe cer,
Flori se deschid cu mister.
Primavara aceasta îmi doresc
Păsările să le urmăresc.

Copilăria

*Ana Cristea, clasa a VII-a E
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

În buzunar aveam o piatră mică,
găsită lângă gard, într-o zi de vară,
și nu știu de ce, dar o credeam magică
și-o purtam cu mine seară de seară.

Mă întorceam acasă plin de praf,
cu genunchii juliți și râsul mare,
iar mama mă certa doar pe jumătate
și-mi dădea apă rece de la soare.

Pe strada noastră timpul stătea locului,
mingea zbura mai sus decât puteam,
și fiecare zi părea o lume
în care nu știam că o să plec cândva.

Acum mai caut, uneori, prin mine
copilul care credea în orice,
și-l simt cum râde-n lucruri foarte simple,
și parcă lumea nu mai e atât de rece.

III. „TRAIAN” ÎN GURA PRESEI

English & Empathy: Interviu cu doamna profesoară Raluca Nechita despre valorile care transformă copiii în oameni mari

*Reporter : Antonia Trașcă, clasa a VII-a E
Profesor Limba engleză: Raluca Nechit*

Antonia Trașcă: Cum ați ales această școală și ce vă motivează să rămâneți aici?

Doamna Raluca Nechita: Am ales această școală datorită reputației sale și a valorilor pe care le promovează. Mă motivează să rămân aici colegii dedicați, implicarea elevilor și sentimentul că pot contribui la formarea tinerelor generații. Fiecare zi aduce provocări și bucurii, iar când văd cum elevii cresc și se dezvoltă, simt că munca mea are sens și sunt mândră de ceea ce realizăm împreună.

Antonia Trașcă: Care considerați că sunt punctele forte ale acestei școli?

Doamna Raluca Nechita: Școala „Traian” nu este definită doar de rezultate, ci mai ales de oameni și valori. Printre punctele sale forte se numără profesorii dedicați care nu doar predau, ci și inspiră și ghidează elevii, un mediu sigur și motivant unde greșelile sunt privite ca pași spre succes, respect, colaborare și comunicare deschisă, accent pe dezvoltarea gândirii critice, nu doar pe memorare, susținerea fiecărui elev în descoperirea propriei identități și a propriului drum.

Antonia Trașcă: Ce ați observat că îi mai motivează pe elevii de azi să învețe la orele dumneavoastră?

Doamna Raluca Nechita: Elevii sunt motivați atunci când simt că munca lor contează și când li se oferă libertatea de a explora, de a pune întrebări și de a învăța prin experiențe practice. Participarea activă, jocurile educative, feedback-ul pozitiv și legătura personală cu mine îi fac să fie curioși și implicați, iar eu sunt fericită să văd că învață cu bucurie.

Antonia Trașcă: Care sunt cele mai importante reușite profesionale pe care le-ați avut aici, alături de elevi?

Doamna Raluca Nechita: De-a lungul anilor, mulți dintre elevii mei au obținut premii la olimpiade și concursuri școlare, dar cele mai importante reușite sunt atunci când văd că devin persoane responsabile, încrezătoare și pregătite să facă față provocărilor vieții. Sunt fericită să pot contribui la formarea lor ca oameni!

Antonia Trașcă: Câtă încredere aveți în elevii dumneavoastră și care sunt motivele pentru care credeți în ei?

Doamna Raluca Nechita: Am o încredere profundă în elevii mei. Cred în potențialul fiecăruia, în capacitatea lor de a evolua și de a depăși limitele, chiar și atunci când ei înșiși au îndoieli. Fiecare elev are un talent unic, un ritm propriu și o forță interioară care merită descoperită și încurajată. Sunt mândră să îi ghidez și să văd cum cresc.

Antonia Trașcă: Ce mesaj ați dori să transmiteți elevilor și părinților?

Doamna Raluca Nechita: Elevilor le spun cu inima deschisă: aveți mai multă putere decât credeți! Nu vă temeți de eșec, el face parte din procesul de învățare! Îndrăzniți să visați, să puneți întrebări și să încercați din nou. Eu cred în voi chiar și atunci când voi nu o faceți. Continuați să mergeți înainte, pas cu pas, și nu uitați că fiecare efort contează. Părinților le spun că implicarea și sprijinul lor sunt esențiale. Colaborarea între familie și școală poate transforma orice provocare într-o oportunitate de creștere, iar împreună putem ajuta copiii să devină nu doar elevi buni, ci și persoane extraordinare.

Antonia Trașcă: Vă mulțumesc, doamna profesoară! Sunteți inspirație pentru mine și pentru toți colegii mei!

Șah-mat emoțiilor: Povestea lui Eduard Mîrșu despre răbdare și succes

*Reporter: Natalia Nicolae, clasa a VIII-a A
Prof. îndrumător: Mirela Stancu*

Natalia Nicolae - reporter: Cum ai început să joci șah?

Eduard Mîrșu - Edi, elev, clasa a VIII-a A: Am început să joc șah la vârsta de cinci ani, când mama m-a înscris la un club. După prima lecție am fost foarte încântat și am decis să continui.

Natalia: Îți amintești primul turneu important? Dacă da, ne poți povesti?

Edi: Da, îmi amintesc foarte bine, aveam opt ani. Atunci am reușit să câștig și o medalie, ceea ce m-a motivat foarte mult.

Natalia: Cum îți gestionezi emoțiile înainte de o partidă importantă?

Edi: Înainte de o partidă importantă, încerc să nu pun presiune pe mine și să mă concentrez pe ceea ce știu să fac. De obicei, nu am emoții mari, mai ales dacă nu este o partidă decisivă.

Natalia: Uneori, se întâmplă să mai și pierzi meciul. Cum reacționezi?

Edi: Când pierd o partidă, încerc să analizez ce greșeli am făcut, pentru ca la următoarele partide să nu le mai repet.

Natalia: Care este cea mai neașteptată situație prin care ai trecut în timpul unui turneu sau unei partide?

Edi: O situație neașteptată a fost la finalul unui turneu, când eu și alți trei participanți aveam același punctaj și a fost nevoie de trei tiebreakuri pentru departajare.

Natalia: Ai avut vreodată un moment în care ai vrut să renunți?

Edi: Da, au fost momente în care m-am gândit să renunț, mai ales după un turneu în care am avut o prestație slabă. Totuși, părinții mei m-au încurajat și m-au ajutat să merg mai departe.

Natalia: Cine te-a sprijinit de-a lungul timpului?

Edi: Părinții mei m-au sprijinit constant, iar antrenorul meu, domnul Micu, a fost mereu alături de mine după fiecare competiție.

Natalia: Pasiunea ta pentru acest sport este moștenită sau dobândită?

Edi: Cred că pasiunea mea este mai degrabă dobândită. Am început să joc cu tatăl meu de la o vârstă fragedă, iar apoi părinții mei m-au înscris la un club.

Natalia: Ce sfat ai pentru cei care vor să înceapă practicarea șahului?

Edi: Le-aș recomanda să nu se grăbească și să aibă răbdare. La început, nu va merge totul perfect, dar cu timpul vor progresa.

Natalia: De ce ai recomanda șahul altor copii?

Edi: Aș recomanda acest sport deoarece dezvoltă gândirea și te ajută să îți faci noi prieteni.

Natalia: Mulțumesc, Edi! Mult succes!

Drumul spre excelență

Reporteri: Antonia Mierlă, Diana Salan, Erika Sasu, clasa a VII-a F
Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

Performanța nu apare peste noapte. În spatele fiecărei medalii obținute la o olimpiadă națională, se află multă muncă, ambiție și pasiune pentru învățatură. Pentru câțiva elevi talentați, participarea la aceste competiții a fost nu doar o provocare, ci și o oportunitate de a-și demonstra cunoștințele și perseverența. Prin multă pregătire, sprijin din partea profesorilor și dorința de a reuși, acești copii au reușit să obțină rezultate remarcabile la olimpiadele naționale.

Noi, reporterii revistei școlii, am discutat cu câțiva dintre colegii noștri care au obținut rezultate la olimpiadele naționale și iată cum arată viața din spatele performanței.

Diana Salan - reporter: Vlad, în ultimii doi ani, ai reprezentat județul Dolj la etapa națională a Olimpiadei de Lingvistică. Cum ai descrie experiența ta din acest an, în câteva cuvinte?

Vlad Brătucu - clasa a VII-a F: La început mi-a fost puțin frică, dar am fost foarte fericit după ce am terminat subiectele, dar și când mi-am auzit numele pe scenă la înmânarea diplomei pentru mențiunea pe care am obținut-o.

Diana: Care a fost cel mai mare obstacol pe care l-ai întâlnit până acum?

Vlad: Subiectele în sine, specific subiectul 2, pentru că, de obicei, la problemele de mate, ori te prinzi ori nu te prinzi și la prima vedere părea foarte greu, dar, până la urmă, m-am prins cum funcționa sistemul de scriere și am reușit să obțin punctaj maxim la acest subiect.

Diana: Cine te-a ajutat cel mai mult în pregătirea ta și cum?

Vlad: Doamna Nadia Șutelcă, doamna mea de română, nu neapărat că am lucrat mult cu dumneaei, ci pentru că mi-a oferit toate resursele necesare, m-a învoit la diferite ore ca să lucrez la lingvistică și, mai ales, m-a ajutat când eram obosit sau nemotivat. Când lucram subiectele împreună cu dumneaei, mă prindeam mai ușor și era totul mai clar. Am trei cărți de la Doamna, unele dintre ele m-au ajutat enorm. Doamna a fost cea mai mare sursă de motivație pentru mine. Fără dumneai nu cred că aș fi putut să reușesc să rezolv subiectele mai grele.

Diana: Cum ai trecut peste emoțiile din timpul olimpiadei?

Vlad: Nu am avut așa de multe emoții în timpul probei. Dacă vrei să ai succes, atunci scopul tău nu ar trebui să fie rezultatul. Ci să faci tot ce poți. Cred că trebuie să fii mândru că ai ajuns la etapa aceasta, să fii bucurat că te-ai pregătit bine la o materie și, chiar dacă nu iei premiu sau mențiune, să știi că ești mai bun ca înainte.

Diana: Ce înseamnă pentru tine succesul dincolo de premii și diplome?

Vlad: Pentru mine, succesul îmi arată ca eu mi-am dedicat timpul unei materii care chiar mă interesează, că mi-am antrenat mintea și că am ajuns într-un loc cu unii dintre cei mai buni copii, nu numai din județul meu, ci și din toată țara. Succesul înseamnă toată această experiență din care poți să înveți multe și ai șansa să îți faci prieteni cu aceeași pasiune și acele experiențe.

Diana: Mulțumesc, Vlad! Mult succes în continuare!

Drumul spre excelență

Reporteri: Antonia Mierlă, Diana Salan, Erika Sasu, clasa a VII-a F
Prof. îndrumător: Nadia Șutelcă

Erika Sasu - reporter: Ingrid, Miruna, din clasa a V-a, participați la diferite etape ale olimpiadelor școlare, iar anul trecut ați reprezentat școala noastră la etapa națională a Olimpiadei de Limba și literatura română. Cum ați ajuns să participați prima dată la olimpiadă?

Ingrid Băltărețu și Miruna Burcă, clasa a VII-a A: Am fost inspirate de Doamna de română.

Erika: Cum arată o zi obișnuită de pregătire pentru voi?

Ingrid și Miruna: Ne pregătim prin a lucra mai diverse subiecte din anii trecuți.

Erika: Cum a fost experiența olimpiadei naționale pentru voi?

Ingrid și Miruna: Atât perioada de pregătire, cât și participarea au venit cu puțin stres, dar a meritat fiecare oră de efort pentru că ne-a oferit o amintire de neuitat.

Erika: Care a fost cel mai mare obstacol pe care l-ați întâlnit acolo?

Ingrid și Miruna: Gestionarea emoțiilor a fost unul dintre lucrurile care ne-au pus probleme, dar experiența participării la astfel de competiții te ajută să treci mai ușor peste situațiile stresante în viitor.

Erika: Vă mulțumesc, fetelor! Sunt sigură că veți folosi experiențele acestea în viața de zi cu zi. Erika: Cum arată o zi obișnuită de pregătire pentru voi?

Antonia Mierlă - reporter: Miruna, ești deja în clasa a VIII-a și, de-a lungul anilor de gimnaziu, ai reprezentat școala noastră la etapele județene ale Olimpiadelor de limba engleză, de limba germană și etapa națională a Olimpiadei „Lectura ca abilitate de viață”, unde ai reușit să obții și o mențiune. Cât timp ai alocat pregătirii?

Miruna Dragomir - clasa a VIII-a C: Mă întâlneam săptămânal cu doamna de română, doamna Nadia Șutelcă, pentru a discuta subiectele lucrate și astfel mă pregăteam aproximativ 2 ore în fiecare zi, fiind preocupată de lectură.

Antonia: Ce i-ai spune unui elev care ar vrea să participe?

Miruna: I-aș spune să aibă încredere în el și să fie sigur pe cunoștințele sale. I-aș recomanda să discute liber cu doamna profesoară sau să își exprime opiniile exact așa cum gândește.

Antonia: Mulțumesc, Miruna! Mult succes la Evaluarea Națională!

Antonia: Cum ai descrie experiența ta la faza națională în câteva cuvinte?

Miruna: A fost o experiență care m-a ajutat să privesc într-un mod aparte literatura. Pe lângă rezultatul obținut, am dobândit atât experiența, cât și multe amintiri și prieteni.

Antonia: Cum reușești să îmbini școala cu olimpiadele și timpul liber?

Miruna: Încerc să îmi fac un plan la începutul săptămânii pentru a reuși să parcurg tot ce mi-am propus.

Școala „Traian” prin ochii unei mame: Un dialog despre încredere, evoluție și succes

Reporter: Teodora Mîrlogeanu, clasa a VII-a F
Prof. îndrumător: Diana Brătucu

Teodora Mîrlogeanu - reporter: Mami, ce te-a determinat să alegi această școală pentru noi?

Florentina Mîrlogeanu (mămica Teodorei): Am ales această școală pentru voi, deoarece am simțit că aici veți fi cu adevărat sprijiniți și încurajați să vă dezvoltați. Reputația foarte bună a școlii, implicarea și dedicarea învățătorilor și profesorilor mi-au oferit siguranța că veți primi o educație de calitate, într-un mediu prietenos și stimulant. Consider că aici aveți oportunitatea să căpătați nu doar cunoștințe academice, ci și valori și abilități care vă vor fi utile toată viața.

Teodora: Care consideri că sunt principalele puncte forte ale acestei școli?

Florentina Mîrlogeanu: Unul dintre cele mai importante este implicarea și dedicarea profesorilor și învățătorilor, care se preocupă activ de progresul fiecărui elev. Altul este acela că școala oferă numeroase oportunități de dezvoltare personală și socială, prin activități extracurriculare și proiecte educaționale, mediu prietenos și sigur, într-o atmosferă încurajatoare, unde elevii se simt sprijiniți. Calitatea ridicată a educației, programul educațional bine structurat și rezultatele bune obținute de elevi la examene naționale, la evaluări, la concursuri și olimpiade sunt alte puncte forte ale acestei școli.

Teodora: Ce schimbări pozitive ai observat la copiii tăi de când învațăm aici?

Florentina Mîrlogeanu: Cred că v-ați îmbunătățit semnificativ cunoștințele și ați câștigat mai multă încredere în voi. Relațiile cu colegii și profesorii v-au ajutat să vă dezvoltați abilitățile sociale, spiritul de echipă și respectul față de ceilalți. Mediul stimulant și activitățile variate v-ar trezit curiozitatea, creativitatea și dorința de a învăța, iar valorile precum perseverența, cooperarea și empatia au devenit parte din felul vostru de a fi.

Teodora: Există realizări ale noastre de care ești mândră și care au fost susținute de școală?

Florentina Mîrlogeanu: Da, sunt foarte mândră de realizările voastre la această școală. Am văzut cum ați crescut, an de an, nu doar academic, ci și ca persoane. V-ați câștigat încrederea în sine, ați învățat să colaborați cu ceilalți și să vă exprimați ideile cu mai mult curaj. Participarea la proiecte și activități diverse v-au motivat să fiți mai curajoase și perseverente. Spre exemplu, participarea la concursurile de comunicare în limba engleză și public speaking te-a ajutat să îți gestionezi emoțiile, să îți exprimi punctul de vedere, să preiei inițiativa, să lucrezi în echipă, să vorbești în public, să crezi în tine.

educație de calitate, ci și susținerea necesară pentru a crește frumos și pregătiți pentru viitor.

Teodora: Îți mulțumesc, mami, pentru timpul acordat și pentru că ai ales această școală pentru mine și sora mea!

Florentina Mîrlogeanu: Cu tot dragul! Mult succes tuturor în continuare!

Teodora: Ce anume îți oferă încredere în această școală?

Florentina Mîrlogeanu: Am încredere în această școală pentru că sunt profesori dedicați, iar atmosfera prietenoasă și stimulantă îi ajută pe copii să se dezvolte cu încredere în propriile forțe.

Teodora: Ce mesaj ai transmite părinților care se gândesc să își înscrie copiii aici?

Florentina Mîrlogeanu: Le-aș spune să nu ezite să își înscrie copiii la Școala „Traian”. Aici copiii primesc nu doar o

Cadre didactice de la Școala Gimnazială „Traian” din Craiova, implicate în proiecte europene

Ziarul Cuvântul Libertății
Cristi Pătru, 5 martie 2025

Prin intermediul proiectului ERASMUS+2024-1-RO01-KA121-SCH-000207178, finanțat cu sprijinul Uniunii Europene, patru cadre didactice de la Școala Gimnazială „Traian” au derulat de activități de tip job-shadowing în două școli din Europa în perioada 24-28 februarie 2025. Escola Secundária Quinta das Palmeiras, Covilhã, Portugalia, a găzduit activitățile derulate de Olivia Nicolae și Maria-Cristina Zuican, iar Institut Europa din Barcelona, Spania pe cele ale cadrelor didactice Ana-Maria Iancu Filfan și Simona-Mirela Deaconu.

Activitățile de job-shadowing au fost profund inspiraționale și au oferit cadrelor didactice participante posibilitatea de a observa, pe de o parte, abordarea modernă a procesului educațional prin utilizarea unor metode bazate pe colaborare, investigație și aplicarea practică a cunoștințelor și, pe de altă parte, accesul la un mediu de lucru incluziv: elevii imigranți și cei cu nevoi speciale integrați armonios în comunitatea școlară, beneficiind de sprijin personalizat prin intermediul unor programe dedicate, cum ar fi mentoratul și instruirea diferențiată, în timp ce cadrele didactice din școlile gazdă beneficiază de instruire specifică și sprijin pentru a adapta metodele de predare la nevoile diverse ale elevilor, aspect care contribuie semnificativ la crearea unui mediu educațional echitabil și motivant. Un element care a atras atenția cadrelor didactice din România a fost infrastructura școlilor din Spania și Portugalia și varietatea activităților extra-curriculare care transformă actul educațional într-o experiență dinamică și captivantă. Spațiile de învățare moderne și flexibile, gândite pentru a sprijini atât învățarea individuală, cât și pe cea colaborativă, sunt adaptate pentru diferite stiluri de predare, iar zonele de relaxare și colaborare sunt create special pentru a stimula creativitatea și gândirea critică a elevilor, permițând o mai mare interacțiune între profesori și elevi.

Pe parcursul săptămânii de lucru, conducerea celor două școli gazdă a pus la dispoziție un program de lucru variat: prezentarea școlilor, accesul la orele de curs și la activitățile extracurriculare, întâlniri cu elevi, profesori, mentori, specialiști și directori ai centrelor de dezvoltare profesională pentru cadrele didactice, facilitând astfel aprofundarea cunoștințelor profesionale și dezvoltarea competențelor multilingvistice și interculturale.

Accreditare Erasmus

în domeniul Educației Scolare

Se acordă pentru

Școala Gimnazială „Traian”, Craiova

Valabilitate: 01.03.2023 – 31.12.2027

Agentia Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul
Educației și Formării Profesionale – ANPCDFP

„Activitățile de job-shadowing au fost relevante pentru obiectivele stabilite și au oferit perspective noi asupra modului în care educația poate fi transformată prin inovație, incluziune și colaborare. Suntem recunoscători programului Erasmus și școlilor gazdă pentru această oportunitate și recomandăm oricărui cadru didactic să exploreze astfel de experiențe pentru a diversifica metodele de predare-învățare-evaluare utilizate și a-și îmbogăți viziunea asupra actului didactic”, a precizat prof. Olivia Nicolae, coordonatorul proiectului Erasmus la Școala Gimnazială „Traian”.

Școala Încrăderii în emisiune „Viitor pentru România”

Prima TV, Nicoleta Călugăreanu, 5 decembrie

Isabela Ivan — micuța stea de la „Traian”

Alexia Ducu, clasa a VI-a B
Prof. îndrumător : Diana Brătucu

Există elevi care reușesc să transforme fiecare zi într-o formă de artă, iar Isabela Maria Ivan este, fără îndoială, unul dintre acești tineri remarcabili. Elevă a școlii noastre, Isabela demonstrează că disciplina școlară și creativitatea debordantă nu sunt paralele, ci se întâlnesc perfect în palmaresul unui copil talentat.

Dacă diminețile Isabelei sunt dedicate studiului și performanței academice la „Traian”, după-amiezile sale prind culoare și sunet la Palatul Copiilor Craiova. Aici, tânăra artistă își rafinează abilitățile, explorând universul vast al artei sub îndrumarea profesorilor coordonatori.

Ceea ce o definește pe Isabela este ambiția de a nu se mulțumi cu „bine”, ci de a tinde mereu spre „excellent”. Într-o lume dominată de ecrane, ea alege să se exprime prin artă, demonstrând colegilor ei că pasiunea, dublată de multă muncă, este cheia succesului.

„Pentru mine, arta nu este doar un hobby, ci modul în care văd lumea. La școală învăț să fiu disciplinată, iar la Palat învăț să fiu liberă,” pare să spună fiecare performanță a ei.

Isabela Maria Ivan este un nume de care, cu siguranță, vom mai auzi în peisajul cultural al Craiovei și nu numai. Ea ne reamintește tuturor că suntem suma experiențelor noastre: de la băncile școlii, unde ne construim baza, până la atelierelor sau scenele unde ne dăm voie să visăm.

Felicitări, Isabela, și succes în toate proiectele viitoare! Suntem mândri să te avem în comunitatea noastră.

„Istorie și societate în dimensiune virtuală”, competiție națională, deschidere de gală, la Craiova, Ziarul Cuvântul Libertății, Cristi Pătru, 16 iulie 2025

În perioada 15-18 iulie 2025, Inspectoratul Școlar Județean Dolj a organizat, la Craiova, etapa națională a Concursului „Istorie și societate în dimensiune virtuală”. Festivitatea de deschidere a avut loc aseară, la Filarmonica Oltenia. A fost un spectacol grandios!

„Au înnebunit salcâmi”, cu adevărat, la Filarmonica “Oltenia”

Am amintit, până acum, doar despre datele tehnice ale concursului. Acum, venim și cu aspecte artistice. O fată care, din toamnă, va trece în clasa a IV-a, la Școala Gimnazială “Traian” din Craiova, a ridicat, la modul serios, sala în picioare. A interpretat piesa “Au înnebunit salcâmi”, pe versurile lui Alexandru Macedonski, făcută foarte cunoscută în interpretare inegalabilului Tudor Gheorghe. Fetița a început în modul clasic, după care a avut o altă abordare, proprie. De aceea am și vorbit cu Isabela Maria Ivan, căci despre ea este vorba. Cu o dezinvoltură care trece peste vârsta de 10 ani, pe care o va împlini în toamnă, Isabela a precizat: “Este un șlagăr care îmi place foarte mult. L-am adaptat după concepția mea și că am reușit, mai ales când am văzut ce a fost în sală. Mi-aș dori ca, pe viitor, să fiu o bună profesoară, să-i învăț și pe alții ce înseamnă muzica. Este vorba despre trăire, despre frumusețe”. Isabela are tot sprijinul familiei, iar mama sa, Daniela, ne-a precizat: “De acum, este o adevărată profesionistă. Nici nu mai știm ce să-i spunem. Partea a doua a melodiei, prin interpretare, este creația ei. Are tot sprijinul nostru. Chiar o văd făcând carieră în ceea ce-și dorește: profesoară. Suntem mândri de ea”. Isabela are parte de aprecieri și din partea unității de învățământ unde își urmează cursurile. “De Isabela Ivan mă întrebați?! Păi, pentru noi, nu este nicio surpriză. Este o elevă eminentă și, la serbări, ne delectează cu muzica sa, foarte multe interpretări fiind ale ei, proprii”, a spus, prof. Diana Brătucu, director al Școlii Gimnaziale “Traian” din Craiova.

Vedete în studio – Isabela Maria Ivan

Televiziunea Craiova, 17 ianuarie 2026

IV. TOT NOI, DIN COLO DE CLASĂ

Dragi cititori,

*Antonia Trașcă, clasa a VII-a E
Profesor îndrumător: Mirela Stancu*

În fiecare zi, porțile Școlii Gimnaziale „Traian” se deschid pentru noi ca începutul unei noi povești. Coridoarele se umplu de pași grăbiți, de râsete și de voci care povestesc întâmplările din ziua precedentă. Uneori, ai impresia că fiecare zi de școală este ca o mică aventură în care descoperi lucruri noi, despre lume și despre oameni.

La un moment dat, un coleg mai mic părea trist pentru că își pierduse caietul preferat.

Fără să stăm pe gânduri, am început să-l ajutăm să îl căutăm prin curte și pe coridoare. După câteva minute de căutare, l-am găsit pe o bancă, iar bucuria de pe chipul lui ne-a făcut pe toți să zâmbim. În acel moment am înțeles că școala nu înseamnă doar lecții și teme, ci și grijă, prietenie și gesturi mici care pot schimba ziua cuiva.

Astfel de întâmplări ne arată că anii petrecuți la școală sunt plini de momente speciale. Aici învățăm să fim mai buni, să ne ajutăm unii pe alții și să construim amintiri care, peste ani, vor rămâne printre cele mai frumoase capitole ale copilăriei noastre.

Mistakes, mistakes, mistakes!

*Teodora Bonci, clasa a III-a C
Prof. îndrumător: Raluca Nechita*

Once, Adam Osborne said: “The most valuable thing you can make is a mistake – you can’t learn anything from being perfect.” And this quote might describe my life in the best way.

I had trouble in the past with making mistakes. But recently, I have managed to embrace my mistakes and I have learned from them.

I was used to do simple things, and I thought I was perfect. Until I started to do harder stuff at maths in third grade. I kept failing and failing over and over again.

But my mum told me to learn from my mistakes in these three simple steps:

1. Don’t get upset. BE POSITIVE!

This is the most important step, but also the hardest part, right? I get it! I know that making mistakes can be unpleasant, but, at the end of the day, we are still learning.

2. See what you had done. LEARN!

Analizing your mistakes and what you had done wrong is very important!

3. Try to do it better next time. ACT BETTER!

Fix your mistakes and remember: they’re part of your learning process.

And, so, I started following these steps: 1, 2 and 3. I was climbing on a ladder of mistakes towards success.

Then, one day, I had encountered some very hard math problems. But did I cry? Did I get stressed? No, I didn’t. I knew that I would learn through the steps. So I started off. And did every single one right. But why? Well, I learnt from my mistakes, and grew so I could stop making them.

That’s when I realized that when I thought I was perfect, I was just stuck on one level. But, by making mistakes, I was evolving. Because, if everything was perfect, you’d never learn and never grow.

So, let’s be brave and make mistakes, and only then you are learning!

Glumițe în engleză

*Luca Zmarandache, clasa I D
Prof. îndrumător: Ana Neremzoiu*

What time is when an elephant sits on a fence?

It’s time to change the fence.

What time is when an elephant sits on a electric fence?

It’s time to change the elephant.

What’s the name of a clever monster?

Frank Einstein.

What feature do witches love on their computers?

The spell-checker.

Portugalia

*Aida Bianca Roibu, clasa a VI-a D
Prof. îndrumător: Andreea Dinu*

Portugalia este locul unde pământul se sfârșește și începe marea, o națiune modelată de orizontul infinit al Oceanului Atlantic.

Capitala este celebră pentru lumina sa aurie unică, care se reflectă în fațadele cu plăci de ceramică și în pavajul de mozaic alb-negru de pe străzi.

În Portugalia, masa este un ritual sacru, unde aromele simple de pește proaspăt, uleiul de măsline și vinul de Porto spun povestea unei legături milenare cu natura.

Portughezii sunt oameni calzi și primitivi, care prețuiesc liniștea, conversațiile lungi la o cafea scurtă și plăcerile simple ale vieții.

De la podgoriile verzi din Valea Douro până la stâncile dramatice din Algarve, Portugalia oferă un peisaj care se schimbă la fiecare pas.

Puncte turistice

Cabo da Roca: Până la finalul secolului al XIV-lea, oamenii credeau că aici se termină pământul și începe un hău nesfârșit. Este cel mai vestic punct al Europei continentale. Pe monumentul de acolo stă scris un vers al poetului național Luís de Camões: „Unde pământul se termină și marea începe” (Onde a terra se acaba e o mar começa).

Farul Istoric: Farul de la Cabo da Roca este unul dintre cele mai vechi din Portugalia (funcționează din 1772). Acesta a ghidat mii de corăbii de-a lungul secolelor, fiind prima lumină pe care marinarii o vedeau când se întorceau din călătoriile lungi peste ocean.

Palatul Pena din Sintra: Este probabil cel mai colorat castel din lume. Situat pe vârful unui munte, are turnuri galbene, roșii și mov. Arată exact ca un castel construit din piese Lego. Are pasaje secrete și terase cu vedere spre ocean.

Castelo de São Jorge: O fortăreață medievală situată pe cel mai înalt deal al orașului. Turiștii pot explora turnurile, se pot plimba pe zidurile de apărare și pot vedea păuni liberi prin grădini.

Oceanário de Lisboa: Este unul dintre cele mai mari și impresionante acvarii din lume. Piesa entral este un rezervor uriaș de 5 milioane de litri de apă unde copiii pot vedea rechini, pisici de mare și pești-lună. Este ca o fereastră spre adâncurile oceanului.

Gastronomie

Pastéis de Belém: Acesta este cel mai faimos desert al Portugaliei. Sunt tarte cu cremă de ou, cu o crustă crocantă și interior fin, servite adesea calde, cu scorțișoară și zahăr pudră. Povestea lor este interesantă: rețeta este secretă și provine de la călugării de la Mănăstirea Jerónimos.

Bolo Rei: Este piesa centrală a meselor de Crăciun în Portugalia, un cozonac rotund cu o gaură în mijloc, care simbolizează o coroană. Este decorat cu fructe confiate mari și colorate, ca niște pietre prețioase.

Francesinha: Originar din Porto, acesta nu este un sandviș obișnuit. Conține mai multe tipuri de carne (friptură, șuncă, cârnați), este acoperit cu brânză topită și scăldat într-un sos picant de roșii și bere. Adesea are și un ou ochi deasupra. Este provocarea supremă pentru orice pofcios!

Bacalhau: Portughezii spun că au câte o rețetă cu cod pentru fiecare zi a anului. Cel mai popular pentru copii este Bacalhau à Brás — pește mărunțit amestecat cu cartofi prăjiți foarte subțiri (ca paietele) și ouă bătute.

Cultura portugheză

Arta Ceramicii: Dacă mergi în Portugalia, vei observa imediat fațadele clădirilor acoperite cu plăci ceramice pictate manual, numite azulejos. Cele mai faimoase sunt cele alb-albastre, o influență din perioada marilor descoperiri geografice.

Fado – Muzica sufletului: Este un fel de blues portughez, o muzică plină de emoție, cântată de obicei la o chitară specială, cu 12 corzi.

Portugalia este o țară mică, dar cu un orizont infinit.

Știi că... din lumea tenisului

Mihai Daniel Florea, clasa a V-a E
Prof. îndrumător: Daniela Toma

1. Jucătorul român de tenis Ilie Năstase a fost primul nr. 1 mondial din istoria tenisului mondial în anul 1973 și, în anul 1974, a primit Racheta de Aur în cadrul unei ceremonii desfășurate la New York, după ce a dominat tenisul mondial în 1973.

2. Jucătorul de tenis Ion Țiriac a câștigat 22 de titluri la dublu, a avut 294 victorii și 141 de înfrângeri. Ion Țiriac și Ilie Năstase au fost cel mai de succes cuplu românesc, cucerind împreună 11 trofee în perioada 1970–1977.

3. Jucătoarea de tenis Virginia Ruzici a fost prima româncă care a câștigat un turneu de Grand Slam, având 13 titluri la simplu.

4. Jucătoarea de tenis Simona Halep a început tenisul la 4 ani și a câștigat 22 titluri WTA. A ajuns în finala a șapte turnee de Grand Slam, a fost campioană la Roland Garros și Wimbledon. A fost nr. 1 mondial timp de 64 de săptămâni și este cunoscută pentru tenacitate, frica de avion și pasiunea pentru muzică.

5. Jucătorul de tenis Horia Tecău a câștigat 38 de titluri ATP, dintre care 3 titluri de Grand Slam la dublu. Tot în anul 2010 a pierdut, de asemenea, alte trei finale la dublu. A fost nr. 2 mondial, a câștigat Turneul Campionilor și a obținut medalia de argint la Jocurile Olimpice de la Rio 2016. La 14 ani s-a clasat pe primul loc la dublu împreună cu Florin Mergea.

6. Jucătorul de tenis Roger Federer și-a încheiat cariera cu 103 titluri câștigate, a ocupat locul 1 mondial timp de 300 de săptămâni, dintre care 237 au fost consecutive.

7. Rivalitatea dintre Novak Djokovic și Rafael Nadal este considerată de ATP ca fiind a treia în topul celor mai mari rivalități din tenis ale deceniului trecut. S-au întâlnit de 58 de ori, iar 30 de meciuri au fost câștigate de Novak Djokovic.

8. Jucătorul de tenis Novak Djokovic a câștigat 1140 de meciuri, a pierdut 229, a obținut 101 titluri și a fost clasat pe locul 1 mondial timp de 520 de săptămâni, într-un număr record de 12 ani diferiți, terminând pe locul 1 la sfârșitul anului de șapte ori.

9. Alexander Zverev, jucător de tenis german, a câștigat 24 de titluri, are 527 de victorii și 226 înfrângeri, a fost nr. 2 mondial, iar în prezent este nr. 4 mondial.

10. Daniil Medvedev, jucător de tenis rus, a câștigat 20 de titluri, are 429 de victorii și 183 înfrângeri. A fost nr. 1 în 2022, iar în prezent ocupă locul 11.

La Cupa Mondială din 1986 desfășurată în Mexic, Diego Maradona a marcat două dintre golurile celebre din istoria fotbalului, în meciul dintre naționala Argentinei și naționala Angliei.

Știi că... din lumea fotbalului

David Besnă, clasa a VI-a D
Prof. îndrumător: Daniela Toma

Primul a fost numit „Mâna lui Dumnezeu”, deoarece Maradona a atins mingea cu mâna înainte să intre în poartă, iar arbitrul nu a observat.

Al doilea fost numit „Golul Secolului”, deoarece Maradona a driblat mai mulți jucători de la mijlocul terenului și a înscris spectaculos. La finalul turneului, Argentina a câștigat Cupa Mondială după finala cu Germania de Vest pe care a învins-o cu scorul de 3-2.

Ascultă-mă

Radu Stuparu, clasa a VI-a B

Salut! Sunt Radu Stuparu, elev în clasa a VI-a B. De trei ani, am început să cânt la chitară. Vă invit să scanați codul QR și să ascultați o mică demonstrație.

V. GÂNDURI, VISURI, REUȘITE

Școala „Traian”

O școală care își valorizează toți elevii

Diana Brătucu – Director

Holurile școlii noastre răsună adesea de forfota pauzelor, însă în spatele acestui zumzet se ascunde o liniște creatoare și o disciplină remarcabilă. Rezultatele din anul școlar trecut de la etapele județene și naționale ale olimpiadelor școlare confirmă ceea ce noi toți bănuiam deja: pasiunea, dublată de perseverență, transformă curiozitatea în performanță de cel mai înalt nivel.

Nu este ușor să alegi să petreci ore suplimentare în fața unei probleme de matematică, să descifrezi nuanțele unui text literar sau să explorezi misterele eprubetelor din laborator, în timp ce restul lumii se relaxează. Sub îndrumarea unor dascăli dedicați care au reușit să le descopere talentul, să le încurajeze pasiunea, să le mențină viu interesul și motivația, copiii de la „Traian” au reușit să demonstreze că ambiția nu are limite. De la științe exacte la discipline umaniste sau sport, numele școlii noastre a strălucit pe listele premianților, reamintindu-ne tuturor că excelența nu este un act izolat, ci un obicei cultivat cu grijă.

În rândurile care urmează, vă invităm să îi cunoașteți pe cei care ne-au reprezentat cu mândrie la olimpiadele școlare în anul școlar 2024-2025, ale căror povești din spatele acestor rezultate de excepție le-ați regăsit în paginile de mai sus.

Felicitări, dragi copii! Felicitări, dragi părinți! Vă mulțumim, dragi colegi!

Nume	Prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapă	Premiul	Mențiuni
Băltărețu	Ingrid	a VI-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	premiul al III-lea	calificare la națională
Băluță	Lucas	a VI-a D	Anca Radu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiune	
Belibou	Adelina	a V-a B	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	județeană	mențiune	
Belibou	Anya	a VII-a E	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	mențiune	
Belibou	Anya	a VII-a E	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	județeană	mențiune	
Boiangiu-Diaconu	Ayana	a V-a B	Constantin Basarab	Olimpiada Națională de Matematică	județeană	diplomă de onoare	
Brătucu	Vlad	a VI-a E	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	premiul I	calificare la națională

Nume	Prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul	Mențiuni
Brătucu	Vlad	a VI-a F	Adriana Brînzan-Neța	Olimpiada Națională de Fizică	judeteana	premiul I	calificare la națională - diplomă de onoare
Brătucu	Vlad	a VI-a F	Olivia Bercea/ Marius Nicoli CPPI	Olimpiada Națională de Informatică	judeteana	mențiune	
Burada	Teodor	a V-a B	Constantin Basarab	Olimpiada Națională de Matematică	judeteana	premiul al II-lea	
Burada	Teodor	a V-a B	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteana	mențiune	
Burcă	Miruna	a VI-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteana	mențiune	
Burcă	Miruna	a VI-a A	Daniela Toma/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteana	premiul al II-lea	calificare la națională
Burtea	Andreea	a V-a D	Gongea Marinela/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteana	mențiune	
Burtea	Rebeca	a VII-a A	Daniela Velicescu	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteana	mențiune	
Busuioc	Daria	a VI-a F	Nadia Șutelcă/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteana	mențiune	
Caușil-Baroană	Maria	a VIII-a B	Daniela Toma/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteana	mențiune	
Cerban	Kira	a V-a E	Marinela Gongea/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteana	mențiune	
Cercel	David	a VII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Limba și literatura romană	judeteana	mențiune	calificare la națională - "Ionel Teodoreanu"
Cică	Rareș	a VII-a A	Daniela Velicescu	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteana	mențiune	
Ciolacu	Raisa	a VIII-a E	Daniela Velicescu	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteana	mențiune	
Ciolacu	Raisa	a VIII-a E	Daniela Velicescu	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteana	premiul I	calificare la națională - premiul I
Cîrstea	Radu	a VI-a F	Olivia Bercea	Olimpiada Națională de Matematică	judeteana	mențiune	calificare la națională
Ciucă	Edit	a VI-a E	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteana	mențiune	
Dragomir	Miruna	a VII-a C	Andreea Dinu	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteana	mențiune	
Dragomir	Miruna	a VII-a C	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	judeteana	mențiune	

Nume	Prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapă	Premiul	Mențiuni
Dragomir	Miruna	a VII-a C	Cristina Zuican	Olimpiada Națională de Limba germană	judeteană	premiul al III-lea	
Dragomir	Sara	a VIII-a A	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	judeteană	mențiune	
Ducu	Alexia	a V-a B	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteană	premiul al III-lea	
Gheorghe	Ștefan	a VII-a E	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteană	mențiune	„
Ilie	Ștefania	a VIII-a E	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	judeteană	mențiune	
Ilie	Ștefania	a VIII-a E	Daniela Velicescu	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteană	premiul al III-lea	
Irimiea	Antonia	a V-a B	Alina Scarlat	Olimpiada Națională de Informatică	judeteană	mențiune	
Irimiea	Antonia	a V-a B	Daniela Toma/Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteană	mențiune	
Jurcovici	Thea	a VII-a C	Andreea Dinu	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteană	mențiune	
Leoveanu	Andrei	a V-a B	Alina Ghinea	Olimpiada Națională de Educație Tehnologică și Aplicații Practice	judeteană	mențiune	calificare la națională
Mardale	Antonia	a V-a B	Alina Ghinea	Olimpiada Națională de Educație Tehnologică și Aplicații Practice	judeteană	mențiune	
Marian	Rareș	a VI-a F	Ionuț Pătularu	Olimpiada Națională de Religie - Cultul Ortodox	judeteană	mențiune	
Mazilu	Patricia	a V-a B	Daniela Toma/Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteană	mențiune	
Mierlă	Antonia	a VI-a F	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteană	premiul al III-lea	
Mihailescu	Teodor	a VII-a E	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteană	premiul al III-lea	
Mirea	Tania	a V-a D	Marinela Gongea	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	judeteană	mențiune	
Mîrșu	Eduard	a VII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteană	mențiune	
Mîrșu	Eduard	a VII-a A	Iuliana Marin	Olimpiada Națională de Chimie	judeteană	premiul al II-lea	
Moțățeanu	Anastasia	a VII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteană	premiul al III-lea	
Moțățeanu	Anastasia	a VII-a A	Daniela Velicescu	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteană	mențiune	
Moțățeanu	Anastasia	a VII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	judeteană	mențiune	

Nume	Prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul	Mențiuni
Neacșu	Sofia	a VII-a C	Andreea Dinu	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	mențiuni	
Neacșu	Sofia	a VII-a C	Cristina Zuican	Olimpiada Națională de Limba germană	județeană	premiul al II-lea	
Panduru	Robert	a V-a B	Constantin Basarab	Olimpiada Națională de Matematică	județeană	mențiuni	
Pătru-Mandea	Sophia	a V-a B	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	județeană	mențiuni	
Păun-Opreșcu	Maya	a VIII-a A	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	județeană	mențiuni	
Popa	Andrei	a VI-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiuni	
Radu	Iulia	a VIII-a C	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiuni	
Ravigan	Aris	a VI-a E	Mirela Stancu	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiuni	
Ravigan	Aris	a VI-a E	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	județeană	premiul al II-lea	
Ruiu	Roberta	a VI-a E	Mirela Stancu	Olimpiada Națională „Lectura ca abilitate de viață”	județeană	mențiuni	
Scarlat	Mara	a VIII-a E	Iuliana Marin	Olimpiada Națională de Chimie	județeană	premiul al II-lea	
Sorescu	Radu	a VI-a F	Olivia Bercea	Olimpiada Națională de Matematică	județeană	premiul al II-lea	calificare la națională - medalie de bronz
Șorop	Ștefania	a V-a A	Anca Radu/Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiuni	
Stancu	Evelyne	a VII-a A	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiuni	
Stroie	Adrian	a V-a A	Anca Radu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	județeană	mențiuni	
Stroie	Alexandru	a VII-a B	Olivia Nicolae	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	mențiuni	
Tănase	Eduard	a VII-a E	Raluca Nechita	Olimpiada Națională de Limba engleză	județeană	mențiuni	
Tîrîș	Roberta	a VII-a A	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	județeană	mențiuni	
Tîrîș	Roberta	a VII-a A	Mirela Stancu	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	județeană	mențiuni	
Tîrîș	Roberta	a VI-a E	Mihaela Cotoi	Olimpiada Națională de Limba germană	județeană	mențiuni	

Nume	Prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul	Mențiuni
Tomescu	Sofia	a V-a B	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteana	mențiune	
Tomescu	Sofia	a V-a B	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteana	mențiune	
Trăistaru	Clara	a VI-a F	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteana	mențiune	
Trașcă	Antonia	a VI-a E	Mirela Stancu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteana	mențiune	
Tudorache	Natalia	a VII-a D	Anca Radu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	judeteana	mențiune	
Tudorache	Natalia	a VII-a D	Anca Radu/ Ionuț Pătularu	Olimpiada Interdisciplinară „Cultură și spiritualitate românească”	judeteana	mențiune	
Turea	Sophia	a VI-a A	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteana	mențiune	
Udea	Eva	a V-a B	Raluca Nechita	Concursul de Engleză „Speak Out”	judeteana	premiul I	calificare la națională - mențiune
Udrea	Antonia	a VII-a D	Daniela Velicescu	Olimpiada Națională de Limba engleză	judeteana	mențiune	
Udrea	Antonia	a VII-a D	Anca Radu	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	judeteana	premiul al II-lea	calificare la națională
Ungureanu	Mălina	a VII-a C	Nadia Șutelcă	Olimpiada Națională de Limba și literatura română	judeteana	premiul al III-lea	calificare la națională
Zanfirescu	Darius	a VIII-a B	Daniela Toma	Olimpiada Națională de Lingvistică „Solomon Marcus”	judeteana	mențiune	
Brînzan Alexandru	Alexandru	a VI-a F	Rodica Vladu	Concursul Național "Terra - Mica olimpiada de geografie"	judeteana	mențiune	
Grigorie	Ștefan	a V-a E	Rodica Vladu	Concursul Național "Terra - Mica olimpiada de geografie"	judeteana	mențiune	
Vanță Adrian	Adrian	a VI-a F	Rodica Vladu	Concursul Național "Terra - Mica olimpiada de geografie"	judeteana	mențiune	
Gioroceanu	Dimitrian	a VII-a B	Luminița Dumitrescu	Concursul Național „Democrație și toleranță”	judeteana	premiul al II-lea	

Nume	Prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapă	Premiul	Mențiuni
Săuleanu	Tudor	a VII-a B	Luminița Dumitrescu	Concursul Național „Democrație și toleranță”	judeteană	premiul al II-lea	
Trașcă	Natalia	a VII-a B	Luminița Dumitrescu	Concursul Național „Democrație și toleranță”	judeteană	premiul al II-lea	
Curea	Eduard	a VIII-a A	Ana-Maria Iancu-Fîlfan	Concursul Național „EuroQuiz”	judeteană	premiul al III-lea	calificare la națională - premiul al III-lea
Popa	David	a VIII-a A	Ana-Maria Iancu-Fîlfan	Concursul Național „EuroQuiz”	judeteană	premiul al III-lea	calificare la națională - premiul al III-lea
Stănia	Patrick	a VIII-a A	Ana-Maria Iancu-Fîlfan	Concursul Național „EuroQuiz”	judeteană	premiul al III-lea	calificare la națională - premiul al III-lea
Uță	Alexandru	a VIII-a A	Ana-Maria Iancu-Fîlfan	Concursul Național „EuroQuiz”	judeteană	premiul al III-lea	calificare la națională - premiul al III-lea
Sfetcu	David Mihai	a VIII-a A	Nicolae Ștefan	O.N.S.Ș. badminton, individual	judeteană	premiul al III-lea	
Nedelcu	Vlad-Gabriel	a VI-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. tenis de masă	judeteană	premiul al III-lea	
Stancu	Raisa	a VI-a D	Trașcă Ana-Maria	O.N.S.Ș. tenis de masă	judeteană	premiul al II-lea	
Mîrșu	Eduard-Mihai	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. șah	judeteană	premiul al III-lea	
Anghel	Matei-Alexandru	a VIII-a E	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Călin	Ion-Matei	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Cercel	David-Andrei	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Ciuciuc	Rareș-Mihai	a VIII-a E	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Corcinschi	Vladimir	a V-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Dascălu	Rareș-Andrei	a VI-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Grigorie	Mihnea-Ionuț	a VIII-a E	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Lungu	Alexandru-Ilie	a VIII-a D	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Mîrșu	Eduard-Mihai	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Segărceanu	Teodor-Lucian	a VIII-a B	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	
Toma-Tumbăr	Adrian	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Duță	O.N.S.Ș. baschet	judeteană	premiul al III-lea	

Nume	Prenume	Clasa	Profesor	Olimpiada	Etapa	Premiul
Ungureanu	Mihnea-Gabriel	a VIII-a B	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. baschet	județeană	premiul al III-lea
Anghel	Radu	a VI-a B	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Bușe	Teodor	a VI-a E	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Buzatu	David	a VI-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Gîltan	Andrei	a VI-a E	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Ilie	Bogdan	a VI-a D	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Ilie	Luca	a V-a B	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Nicolae	Sebastian	a V-a B	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Pîrvulețu	Patrick	a VI-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Țogoe	Andrei	a VI-a D	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Unga	Eric	a V-a B	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Vîrlan	Andrei	a V-a B	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al II-lea
Ancuța	Esteban	a VII-a C	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea
Băloi	Eduard	a VIII-a D	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea
Nălbitoru	David	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea
Peca	Rareș	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea
Săceanu	Albert	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea
Staicu	Lucas	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea
Stănia	Patrick	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea
Uță	Alexandru	a VIII-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea
Velcovici	Mario	a VII-a A	Liana Crăciunoiu-Ana Trașcă	O.N.S.Ș. fotbal	județeană	premiul al III-lea

Zbor Infiniț (Online) - ISSN 2559 - 0324
ISSN-L 2559 - 0324

Pagina revistei: www.scoala-traian.ro/revista-scolii/
Editor: Școala Gimnazială "Traian" Craiova
Ștr. Principatele Unite, Nr. 7, 200138
Craiova, Dolj, România
Telefon: +40251599561
E-mail: contact@scoala-traian.ro
Website: www.scoala-traian.ro
www.facebook.com/scoala-traian-cv

